

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I *Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk*

- Kommissionens forordning (EØF) nr. 918/93 af 20. april 1993 om fastsættelse af importafgifterne for korn, mel, grove gryn og fine gryn af hvede eller rug 1
- Kommissionens forordning (EØF) nr. 919/93 af 20. april 1993 om fastsættelse af de præmier, hvormed importafgifterne for korn, mel og malt skal forhøjes 3
- * Kommissionens forordning (EØF) nr. 920/93 af 15. april 1993 om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på importen af visse magnetplader (3, 5 disketter) med oprindelse i Japan, Taiwan og Den Kinesiske Folkerepublik 5
- Kommissionens forordning (EØF) nr. 921/93 af 20. april 1993 om suspension af præferencetolden og genindførelse af tolden ifølge Den Fælles Toldtarif ved indførsel af enkeltblomstrede nelliker (standard) med oprindelse i Israel 19
- Kommissionens forordning (EØF) nr. 922/93 af 20. april 1993 om suspension af præferencetolden og genindførelse af tolden ifølge Den Fælles Toldtarif ved indførsel af mangelblomstrede nelliker (spray) med oprindelse i Israel 21
- Kommissionens forordning (EØF) nr. 923/93 af 20. april 1993 om fastsættelse af importafgifterne for hvidt sukker og råsukker 23
- Kommissionens forordning (EØF) nr. 924/93 af 20. april 1993 om ændring af basisbeløbet for importafgiften for sirupper og visse andre produkter inden for sukkersektoren 25
- Kommissionens forordning (EØF) nr. 925/93 af 20. april 1993 om fastsættelse af landbrugsomregningskurserne 27

II *Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk*

Rådet

- * Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler 29

Kommissionen

93/221/EØF :

- * Kommissionens beslutning af 26. marts 1993 om godkendelse af det spanske program for landbrugsindkomststøtte til landbrugere i Extremadura (områderne Don Benito, Puebla de Alcocer, Castuera, Trujillo og Logrosán) ... 35

93/222/EØF :

- * Kommissionens beslutning af 26. marts 1993 om godkendelse af det spanske program for landbrugsindkomststøtte til landbrugere i Castilla-La Mancha 36

93/223/EØF :

- * Kommissionens beslutning af 26. marts 1993 om godkendelse af det spanske program for landbrugsindkomststøtte til landbrugere i Andalusia 37

93/224/EØF :

- * Kommissionens beslutning af 29. marts 1993 om et supplement til fællesskabsstøtterammen for EF's strukturinterventioner i Tyskland (bortset fra de fem nye delstater) til forbedring af vilkårene for forarbejdning og afsætning af landbrugs- og skovbrugsprodukter 38

93/225/EØF :

- * Kommissionens beslutning af 29. marts 1993 om ændring af Rådets syvende beslutning 85/356/EØF om ligestilling af frø produceret i tredjelande 40

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 918/93

af 20. april 1993

om fastsættelse af importafgifterne for korn, mel, grove gryn og fine gryn af hvede eller rug

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2727/75 af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1738/92⁽²⁾, særlig artikel 13, stk. 5,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 3813/92 af 28. december 1992 om den regningsenhed og de omregningskurser, der skal anvendes i den fælles landbrugs politik⁽³⁾, særlig artikel 5, og

ud fra følgende betragtninger:

De importafgifter, som skal opkræves ved indførsel af korn, mel af hvede og rug og grove gryn og fine gryn af hvede, er fastsat ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 762/93⁽⁴⁾ og de senere forordninger, der ændrer denne;

for at gøre det muligt, at afgiftsordningen kan fungere normalt, bør der ved beregningen af afgifterne anvendes

den repræsentative markedskurs, der er konstateret i referenceperioden fra 19. april 1993, for så vidt angår de flydende valutaer;

anvendelsen af de bestemmelser, der er nævnt i forordning (EØF) nr. 762/93, på de tilbudspriser og de dagsnoteringer, som Kommissionen har kendskab til, fører til at ændre de for tiden gældende importafgifter i overensstemmelse med bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Importafgifterne for de i artikel 1, litra a), b) og c), i forordning (EØF) nr. 2727/75 nævnte produkter fastsættes som angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 21. april 1993.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. april 1993.

På Kommissionens vegne

René STEICHEN

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 281 af 1. 11. 1975, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 180 af 1. 7. 1992, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 387 af 31. 12. 1992, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 79 af 1. 4. 1993, s. 11.

BILAG

til Kommissionens forordning af 20. april 1993 om fastsættelse af importafgifterne for korn, mel, grove gryn og fine gryn af hvede eller rug

(ECU/ton)

KN-kode	Tredjelande (*)
0709 90 60	136,67 ⁽²⁾ ⁽³⁾
0712 90 19	136,67 ⁽²⁾ ⁽³⁾
1001 10 00	180,03 ⁽¹⁾ ⁽²⁾
1001 90 91	142,12
1001 90 99	142,12 ⁽²⁾
1002 00 00	153,48 ⁽⁶⁾
1003 00 10	137,61
1003 00 20	137,61
1003 00 80	137,61 ⁽²⁾
1004 00 00	113,72
1005 10 90	136,67 ⁽²⁾ ⁽³⁾
1005 90 00	136,67 ⁽²⁾ ⁽³⁾
1007 00 90	148,84 ⁽⁴⁾
1008 10 00	52,71 ⁽²⁾
1008 20 00	96,53 ⁽⁴⁾
1008 30 00	57,08 ⁽⁵⁾
1008 90 10	(7)
1008 90 90	57,08
1101 00 00	211,61 ⁽²⁾
1102 10 00	227,32
1103 11 30	290,62
1103 11 50	290,62
1103 11 90	227,06

(1) For hård hvede med oprindelse i Marokko, som transporteres direkte fra dette land til Fællesskabet, nedsættes importafgiften med 0,60 ECU pr. ton.

(2) I henhold til forordning (EØF) nr. 715/90 opkræves ingen importafgift ved direkte indførsel af varer med oprindelse i staterne i Afrika, Vestindien og Stillehavet og territorier i de franske oversøiske departementer.

(3) For majs med oprindelse i AVS-staterne nedsættes importafgiften ved indførsel i Fællesskabet med 1,81 ECU pr. ton.

(4) For hirse og sorghum med oprindelse i AVS-staterne opkræves importafgiften ved indførsel i Fællesskabet i henhold til forordning (EØF) nr. 715/90.

(5) For hård hvede og kanariefrø, der er produceret i Tyrkiet og transporteret umiddelbart fra dette land til Fællesskabet, nedsættes importafgiften med 0,60 ECU pr. ton.

(6) Den importafgift, der skal opkræves for rug, der er produceret i Tyrkiet og transporteret umiddelbart fra dette land til Fællesskabet, er fastsat ved Rådets forordning (EØF) nr. 1180/77 (EFT nr. L 142 af 9. 6. 1977, s. 10), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1902/92 (EFT nr. L 192 af 11. 7. 1992, s. 3), og Kommissionens forordning (EØF) nr. 2622/71 (EFT nr. L 271 af 10. 12. 1971, s. 22), ændret ved forordning (EØF) nr. 560/91 (EFT nr. L 62 af 8. 3. 1991, s. 26).

(7) Ved import af det under KN-kode 1008 90 10 henhørende produkt (triticale) opkræves dog importafgiften for rug.

(8) Ifølge artikel 101, stk. 1, i afgørelse 91/482/EØF anvendes der ingen importafgift for produkter med oprindelse i OLT.

(9) Produkter henhørende under denne kode, der indføres i forbindelse med interimsaftalerne mellem Polen, Tjekkoslaviet eller Ungarn og Fællesskabet, og for hvilke der fremlægges et varecertifikat EUR 1, der er udstedt på de i forordning (EØF) nr. 585/92 fastsatte betingelser, er undergivet importafgifterne i bilaget til nævnte forordning.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 919/93

af 20. april 1993

om fastsættelse af de præmier, hvormed importafgifterne for korn, mel og malt skal forhøjes

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det
Europæiske Økonomiske Fællesskab,under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2727/75
af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for
korn⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF)
nr. 1738/92⁽²⁾, særlig artikel 15, stk. 6,under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 3813/92
af 28. december 1992 om den regningsenhed og de
omregningskurser, der skal anvendes i den fælles land-
brugspolitik⁽³⁾, særlig artikel 5, og

ud fra følgende betragtninger:

De præmier, hvormed importafgifterne for korn og malt
skal forhøjes, er fastsat ved Kommissionens forordning
(EØF) nr. 3874/92⁽⁴⁾ og de senere forordninger, der
ændrer denne;for at gøre det muligt, at afgiftsordningen kan fungere
normalt, bør der ved beregningen af afgifterne anvendesden repræsentative markedskurs, der er konstateret i refe-
renceperioden fra 19. april 1993, for så vidt angår de
flydende valutaer;de nuværende cif-priser, herunder cif-priserne ved
terminskøb, fører til at ændre de præmier, hvormed de for
tiden gældende importafgifter skal forhøjes, i overens-
stemmelse med bilaget til denne forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

*Artikel 1*De i artikel 15 i forordning (EØF) nr. 2727/75 omhand-
lede præmier, hvormed de forudfastsatte importafgifter for
korn og malt kommende fra tredjelande skal forhøjes,
fastsættes som angivet i bilaget.*Artikel 2*

Denne forordning træder i kraft den 21. april 1993.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver
medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. april 1993.

På Kommissionens vegne

René STEICHEN

Medlem af Kommissionen⁽¹⁾ EFT nr. L 281 af 1. 11. 1975, s. 1.⁽²⁾ EFT nr. L 180 af 1. 7. 1992, s. 1.⁽³⁾ EFT nr. L 387 af 31. 12. 1992, s. 1.⁽⁴⁾ EFT nr. L 390 af 31. 12. 1992, s. 121.

BILAG

til Kommissionens forordning af 20. april 1993 om fastsættelse af de præmier, hvormed importafgifterne for korn, mel og malt skal forhøjes

A. Korn og mel

(ECU/ton)

KN-kode	Løbende måned 4	1. term. 5	2. term. 6	3. term. 7
0709 90 60	0	0	0	0
0712 90 19	0	0	0	0
1001 10 00	0	0	0	0
1001 90 91	0	0	0	2,26
1001 90 99	0	0	0	2,26
1002 00 00	0	0	0	0
1003 00 10	0	0	0	0
1003 00 20	0	0	0	0
1003 00 80	0	0	0	0
1004 00 00	0	0	0	0
1005 10 90	0	0	0	0
1005 90 00	0	0	0	0
1007 00 90	0	0	0	0
1008 10 00	0	0	0	0
1008 20 00	0	0	0	0
1008 30 00	0	0	0	0
1008 90 90	0	0	0	0
1101 00 00	0	0	0	3,17

B. Malt

(ECU/ton)

KN-kode	Løbende måned 4	1. term. 5	2. term. 6	3. term. 7	4. term. 8
1107 10 11	0	0	0	4,02	4,02
1107 10 19	0	0	0	3,01	3,01
1107 10 91	0	0	0	0	0
1107 10 99	0	0	0	0	0
1107 20 00	0	0	0	0	0

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 920/93

af 15. april 1993

om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på importen af visse magnetplader (3,5" disketter) med oprindelse i Japan, Taiwan og Den Kinesiske Folkerepublik

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2423/88 af 11. juli 1988 om beskyttelse mod dumpingimport eller subsidieret import fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab⁽¹⁾, særlig artikel 11,

efter konsultation i det rådgivende udvalg, der er nedsat i henhold til ovennævnte forordning, og

ud fra følgende betragtninger:

A. PROCEDURE

- (1) I juli 1991 offentliggjorde Kommissionen en meddelelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*⁽²⁾ om indledning af en antidumpingprocedure vedrørende importen til Fællesskabet af visse magnetplader (3,5" disketter) med oprindelse i Japan, Taiwan og Den Kinesiske Folkerepublik og indledte en undersøgelse.

Proceduren iværksattes på grundlag af en klage indgivet af Diskma (Committee of European Diskette Manufacturers) på vegne af producenter, hvis samlede produktion af 3,5" disketter ifølge det anførte udgjorde en væsentlig del af produktionen i Fællesskabet af disse disketter.

Klagen indeholdt beviser for, at der fandt dumping sted ved import af den pågældende vare med oprindelse i nævnte lande og forvoldtes væsentlig skade som følge heraf; beviserne ansås for tilstrækkelige til at begrunde iværksættelsen af en procedure.

- (2) Kommissionen underrettede officielt de producenter, eksportører og importører, som den vidste var berørt af sagen, samt repræsentanter for eksportlandene og klagerne og gav de direkte berørte parter lejlighed til at tilkendegive deres synspunkter

skriftligt og til at anmode om at blive hørt mundtligt.

En række producenter i de berørte lande, nogle importører i Fællesskabet, som var forretningsmæssigt forbundet med producenter i Japan, nogle eksportører i Hongkong af 3,5" disketter, som ifølge det anførte havde oprindelse i Den Kinesiske Folkerepublik, samt nogle producenter i Fællesskabet, som ikke havde indgivet klage, tilkendegav deres synspunkter skriftligt. Alle parter, der anmodede herom, blev hørt.

- (3) Kommissionen sendte spørgeskemaer til de parter, som den vidste var berørt af sagen, og modtog detaljerede oplysninger fra de EF-producenter, der havde indgivet klage, samt fra visse producenter i Taiwan og Den Kinesiske Folkerepublik og visse eksportører i Hongkong af 3,5" disketter, som ifølge det anførte havde oprindelse i Den Kinesiske Folkerepublik. De oplysninger, der indgik fra alle japanske producenter, bortset fra en enkelt, var ufuldstændige.

- (4) Kommissionen aflagde kontrolbesøg hos:

a) EF-producenter, der havde indgivet klage

Belgien:

— Sentinel Computer Products Europe NV, Wellen

Frankrig:

— RPS, Rhone Poulenc Systems, Noisy Le Grand

Tyskland:

— Boeder AG, Flörsheim am Main

Italien:

— Balteadisk Spa, Arnad

b) Japanske producenter

— Hitachi-Maxell Ltd, Tokyo

— Memorex Telex Japan Ltd, Tokyo

— Memorex Copal Corporation Ltd, Fukushima

c) Taiwanske producenter

— CIS Technology Inc, Hsin-Chu

— Megamedia Corporation, Taipei

⁽¹⁾ EFT nr. L 209 af 2. 8. 1988, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. C 174 af 5. 7. 1991, s. 16.

d) **Eksportører i Hongkong af 3,5" disketter med oprindelse i Den Kinesiske Folkerepublik**

- Hanny Magnetics Ltd
- Lambda Magnetics Ltd
- Prime Standard Ltd

e) **Importører og videreførere i Fællesskabet forbundet med japanske producenter**

Frankrig:

- Memorex Computer Supplies

Tyskland:

- Maxell Europe GmbH
- Memorex Computer Supplies
- Sony Deutschland GmbH
- TDK Electronics Europe GmbH

Nederlandene:

- Memorex Telex Distribution

Det Forenede Kongerige:

- Maxell UK Ltd
- Memorex Computer Supplies
- Sony UK Ltd
- TDK UK Ltd

- (5) Dumpingundersøgelsen omfattede perioden fra den 1. april 1990 til den 31. marts 1991 (undersøgelserperioden).
- (6) På grund af den betydelige og komplicerede datamængde, der skulle indsamles og gennemgås, har det ikke været muligt at gennemføre denne undersøgelse inden for den normale frist på et år.

B. DEN AF UNDERSØGELSENS OMFATTEDE VARE OG SAMME VARE

i) Beskrivelse af varen

- (7) Den vare, der er omfattet af undersøgelsen, og for hvilken proceduren iværksattes, er 3,5" disketter, der anvendes til optagelse og oplagring af indkodede digitale edb-data (KN-kode ex 8523 20 90).
- (8) De pågældende disketter foreligger i forskellige typer alt efter lagerkapacitet og markedsføringsmetoder. Der er imidlertid ikke tale om nogen væsentlige forskelle i de forskellige typers grundlæggende fysiske egenskaber og teknologi. Desuden kan de forskellige typer i vidt omfang erstatte hinanden.
- (9) En japansk producent anmodede om, at 3,5" disketter med en lagerkapacitet på 4 megabyte og derover blev holdt uden for proceduren. Til støtte for sin anmodning gjorde producenten gældende, at 3,5" disketter med en kapacitet på 4 megabyte og derover er forskellige fra 3,5" disketter med

lavere kapacitet i henseende til både fysiske og tekniske egenskaber og det endelige anvendelsesformål.

Disse argumenter er imidlertid ikke overbevisende. Trods visse påståede forskelle i den teknologi, der anvendes ved fremstilling af 3,5" disketter med en kapacitet på 4 megabyte og derover og andre 3,5" disketter, har de i det væsentlige de samme grundlæggende fysiske egenskaber og anvendelsesformål, og alle 3,5" disketter kan i vid udstrækning erstatte hinanden.

- (10) Under disse omstændigheder bør alle 3,5" disketter anses for at være en og samme vare i denne procedure.

ii) Samme vare

- (11) Det fremgik af undersøgelsen, at de forskellige typer af de pågældende disketter, som solgtes på hjemmemarkedet i Japan og Taiwan, var identiske med dem, der eksporteredes fra disse to lande og fra Den Kinesiske Folkerepublik til Fællesskabet.
- (12) På tilsvarende måde anvendes der for de forskellige typer af disketter, der fremstilledes i Fællesskabet, og for de disketter, som eksporteres til Fællesskabet fra nævnte tre lande, den samme grundlæggende teknologi, og disketterne er i det væsentlige identiske i henseende til fysiske egenskaber og anvendelsesformål. De må derfor anses for at være samme vare i henhold til artikel 2, stk. 12, i forordning (EØF) nr. 2423/88.

C. INDIVIDUEL BEHANDLING AF DE KINESISKE EKSPORTØRER

- (13) Alle producenter i Den Kinesiske Folkerepublik, som indgav en fuldstændig besvarelse af Kommissionens spørgeskema, og som eksporterede den pågældende vare til Fællesskabet i undersøgelsesperioden, gjorde gældende, at de var udenlandske investeringsselskaber, enten i form af joint ventures eller hvor en udenlandsk investor havde aktiemajoriteten, og som sådan udøvede de følgelig deres virksomhed på vilkår, der var meget lig vilkårene i et land med markedsøkonomi.

Disse producenter anmodede derfor Kommissionen om at fastlægge individuelle undersøgelsesresultater for dem. Til støtte for denne anmodning fremlagde nogle af de pågældende producenter dokumentation for deres status.

Kommissionen er af den opfattelse, at det i forbindelse med eksport fra et land uden markedsøkonomi må være en klar undtagelse at indrømme individuel behandling, som alene bør anvendes i tilfælde, hvor den pågældende producent har godtgjort, at han frit kan fastsætte sine eksportpriser uden de statslige myndigheders indblanding. Da staten gennem sine kontrolbeføjelser vil kunne

ændre produktions- og handelsmønstrer for at drage fordel af den laveste dumpingmargen, der fastlægges, og således undergrave eventuelle foranstaltningers effektivitet, bør der ikke indrømmes individuel behandling. Den blotte kendsgerning, at et selskab har status som joint venture, eller at en udenlandsk investor sidder på aktiemajoriteten, er således ikke tilstrækkeligt til at begrunde en individuel fastlæggelse af dumpingmargenen for selskaber, der udøver virksomhed i Den Kinesiske Folkerepublik. På grundlag af de oplysninger, der blev fremlagt af alle de berørte selskaber, med undtagelse af et enkelt, kunne det fastslås, at enten havde de kinesiske statslige myndigheder aktiemajoriteten, eller det var ikke godtgjort, at de statslige myndigheder ikke havde nogen indflydelse på disse selskabers forretningsbeslutninger.

- (14) For så vidt angår ét selskab, som var fuldt ejet af en udenlandsk investor, fremgik det imidlertid af selskabsvedtægterne og andre relevante dokumenter vedrørende selskabets etablering og virksomhed, at det ikke alene var udbytteorienteret med frihed til at føre overskud ud af Den Kinesiske Folkerepublik, men også var fuldstændig uafhængigt i sine forretningsdispositioner og ved fastsættelse af eksportpriserne.

D. DUMPING

i) Normal værdi

For alle de berørte eksportlande blev den normale værdi foreløbigt fastsat for hver af de pågældende varettyper, som eksporteredes til Fællesskabet i undersøgelsesperioden.

a) Japan

- (15) Kun én japansk producent fremlagde oplysninger om sine salgspriser på hjemmemarkedet og om produktionsomkostningerne. Det viste sig ved kontrolbesøget, at det var muligt at efterprøve de oplysninger om produktionsomkostningerne, som denne producent havde fremlagt, men de oplysninger om hjemmemarkedssalget, som Kommissionen havde fået forelagt, var ufuldstændige og gjorde det ikke muligt på tilfredsstillende måde at efterprøve salgspriserne på hjemmemarkedet.
- (16) Den normale værdi for denne japanske producent blev derfor fastsat på grundlag af de foreliggende oplysninger i overensstemmelse med artikel 7, stk. 7, litra b), i forordning (EØF) nr. 2423/88. I den forbindelse ansås den pågældende producents produktionsomkostninger plus en rimelig fortjenstmargen for at være det rimeligste grundlag. I henhold til artikel 2, stk. 3, litra b), nr. ii), i forordning EØF nr. 2423/88 beregnedes de salgs-

administrationsomkostninger og andre generalomkostninger, der skulle lægges til produktionsomkostningerne, på grundlag af den pågældende producents hjemmemarkedssalg i samme erhvervssektor, idet det ikke var muligt at identificere et fortjenstgivende salg af samme vare på hjemmemarkedet, hverken for den pågældende eller andre producenter i Japan. Da der ikke forelå oplysninger om fortjenstmargenen i forbindelse med hjemmemarkedssalget i samme erhvervssektor for den pågældende eller andre producenter i Japan, benyttede Kommissionen ved den foreløbige fastlæggelse af de faktiske forhold i overensstemmelse med klagerens angivelser en fortjenstmargen på 15 % ved salg af samme vare på det japanske hjemmemarked, idet en sådan margen ansås for rimelig for denne varetype på det japanske marked.

- (17) Da der overhovedet ikke forelå oplysninger fra de øvrige japanske producenter, der var omfattet af undersøgelsen, ansås den således fastsatte normale værdi for at være det bedst egnede og rimeligste grundlag for fastsættelse af den normale værdi for disse producenter, jf. nævnte artikel 7, stk. 7, litra b).

b) Taiwan

- (18) For den ene af de to taiwanske producenter, der besvarede Kommissionens spørgeskema, blev den normale værdi i overensstemmelse med artikel 2, stk. 3 og 4 i forordning (EØF) nr. 2423/88 fastsat på grundlag af den pris, der faktisk var betalt i normal handel ved salg på hjemmemarkedet, af samme vare var solgt tilstrækkelige mængder til at muliggøre en rimelig sammenligning.
- (19) Hvad angår den anden taiwanske producent konstateredes det, at omfanget af salget på hjemmemarkedet af samme vare udgjorde mindre end 5 % af eksportsalget til Fællesskabet af denne vare. I overensstemmelse med normal praksis, som er bekræftet ved EF-Domstolens retspraksis, ansås denne producents hjemmemarkedssalg således ikke for tilstrækkeligt til at sikre en rimelig sammenligning. Den normale værdi måtte derfor fastsættes på grundlag af den beregnede værdi i overensstemmelse med artikel 2, stk. 3, litra b), nr. ii), i forordning (EØF) nr. 2423/88 ved anvendelse af den pågældende producents produktionsomkostninger, og da der ikke forelå egnede oplysninger om denne producents udgifter og fortjeneste på hjemmemarkedet, fordi der ikke var solgt tilstrækkelige mængder på dette marked, beregnedes et tillæg til dækning af salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger samt fortjeneste på grundlag af den anden taiwanske producents omkostninger og fortjeneste ved salg af samme vare på hjemmemarkedet.

c) *Den Kinesiske Folkerepublik*

(20) Da Den Kinesiske Folkerepublik ikke er et land med markedsøkonomi, blev den normale værdi fastsat på grundlag af oplysninger indhentet i et land med markedsøkonomi. Klageren havde med henblik herpå foreslået, at den normale værdi fastsattes på grundlag af salgspriserne på samme vare på det taiwanske hjemmemarked, dvs. et land med markedsøkonomi som foreskrevet i artikel 2, stk. 5, i forordning (EØF) nr. 2423/88.

(21) En kinesisk producent gjorde heroverfor gældende, at den normale værdi burde fastsættes på grundlag af de priser, hvortil samme vare fremstillet af denne producent blev solgt i USA, hvor producenten solgte hovedparten af sine varer. Som et alternativ foreslog denne producent, at eftersom næsten alle komponenter, der medgik til fremstilling af den pågældende vare, indkøbtes hos forbundne selskaber i lande med markedsøkonomi, nemlig USA og Hongkong, burde den normale værdi beregnes under hensyntagen til de omkostninger, der er påløbet hos den kinesiske producent, medens de resterende omkostninger burde fastlægges på grundlag af omkostningerne i det land med markedsøkonomi, der benyttedes som sammenligningsgrundlag.

(22) Kriterierne for fastsættelse af den normale værdi er fastlagt i artikel 2, stk. 5, i forordning (EØF) nr. 2423/88, og hverken priserne ved salg til andre lande eller den pågældende producents omkostninger opfylder disse kriterier. Producentens argumenter kan følgelig ikke godtages.

(23) For så vidt angår valget af et land med markedsøkonomi, anses Taiwan for at være et hensigtsmæssigt og ikke urimeligt valg, idet der er tale om et marked, hvor en række producenter konkurrerer indbyrdes om salget af den pågældende vare. Det ligner markedet i Den Kinesiske Folkerepublik i henseende til afhængigheden af leverancer af visse komponenter, der anvendes i fremstillingsprocessen. Desuden producerede de to taiwanske producenter, der var omfattet af undersøgelsen, den pågældende vare i repræsentative mængder sammenholdt med omfanget af eksport fra Den Kinesiske Folkerepublik til Fællesskabet. Kommissionen fastsatte derfor den normale værdi for Den Kinesiske Folkerepublik på grundlag af den vejede gennemsnitlige normale værdi, der var fastsat for de to taiwanske producenter.

ii) *Eksportpris*a) *Generelt*

(24) For så vidt angår den ene af producenterne i Taiwan og de berørte producenter i Den Kinesiske Folkerepublik blev der taget hensyn til stort set al

eksport til Fællesskabet i undersøgelsesperioden. For den anden taiwanske producent blev eksporten til Fællesskabet i undersøgelsesperioden af såkaldte »fall-out«-disketter, dvs. udskudsvarer fra produktionen, holdt uden for beregningen af eksportprisen. I forståelse med de pågældende producenter i Japan omfattede de eksporttransaktioner, der blev taget i betragtning i undersøgelsesperioden, mere end 75 % af den samlede eksport til Fællesskabet i denne periode.

b) *Japan*

(25) Da næsten alt eksportsalg fra de pågældende japanske producenter gik til importører i Fællesskabet, som var forretningsmæssigt forbundet med producenterne, blev eksportpriserne for dette salg i overensstemmelse med artikel 2, stk. 8, litra b), i forordning (EØF) nr. 2423/88 beregnet på grundlag af den pris, hvortil den importerede vare første gang videresolgte til en uafhængig køber i Fællesskabet. Ved beregningen af disse eksportpriser blev der taget hensyn til alle omkostninger, der påløb mellem indførsel og videresalg og til en fortjenstmargen på 5 %, der foreløbigt anses for rimelig på grundlag af den fortjeneste, som uafhængige importører i den elektroniske sektor opnår.

(26) En af de pågældende japanske producenter afviste at fremlægge oplysninger om de omkostninger, der påløb mellem indførsel og videresalg for så vidt angår producentens centrale distributionscenter i Fællesskabet. Disse omkostninger blev følgelig i overensstemmelse med artikel 7, stk. 7, litra b), i forordning (EØF) nr. 2423/88 fastlagt på grundlag af de foreliggende oplysninger. Med henblik herpå ansås de omkostninger, der påløb hos en anden japansk producent med en lignende distributionsstruktur i Fællesskabet, for at være det rimeligste grundlag for fastlæggelse af de pågældende omkostninger.

Den samme japanske producent afviste også at fremlægge oplysninger om de priser, hvortil den med ham forbundne importør i Fællesskabet solgte de pågældende varer til to store uafhængige kunder, med den begrundelse at salget til andre kunder, hvorom der allerede var fremlagt oplysninger, udgjorde mere end 80 % af producentens samlede eksport til Fællesskabet. Da nævnte to kunder imidlertid hver tegnede sig for ca. 5 % af denne producents samlede salg i Fællesskabet, var det ikke givet, at priserne ved salg til disse to kunder nødvendigvis lå på linje med gennemsnitspriserne ved salg til andre kunder i Fællesskabet. Under disse omstændigheder og i overensstemmelse med førnævnte artikel 7, stk. 7, litra b), anså Kommissionen derfor salgspriserne til disse to kunder for at svare til de laveste priser, som den pågældende producent ifølge det foreliggende solgte den pågældende vare til i Fællesskabet, og de dertil svarende

eksportpriser beregnedes som beskrevet i betragtning 23. Enhver anden fremgangsmåde ville have udgjort en belønning af manglende samarbejdsvilje.

Den pågældende producent var desuden den eneste, som ifølge det foreliggende havde et eksportsalg direkte til en uafhængig køber i Fællesskabet. Eksportpriserne for dette salg fastsattes i overensstemmelse med artikel 2, stk. 8, litra a), i forordning (EØF) nr. 2423/88 på grundlag af de priser, der faktisk var betalt for den pågældende vare ved salg til eksport til Fællesskabet.

c) *Taiwan*

- (27) Eksportpriserne for de to taiwanske producenter blev med henblik på den foreløbige fastlæggelse af de faktiske omstændigheder og i overensstemmelse med artikel 2, stk. 8, litra a), i forordning (EØF) nr. 2423/88 fastlagt på grundlag af de priser, der faktisk var betalt for den pågældende vare ved salg til eksport til Fællesskabet.

d) *Den Kinesiske Folkerepublik*

- (28) Alle de kinesiske producenter med undtagelse af en enkelt lod alt salg til Fællesskabet gå via Hongkong. Under disse omstændigheder, hvor producenten selv eksporterede direkte til Fællesskabet eller via Hongkong, blev eksportpriserne fastlagt på grundlag af de priser, der faktisk var betalt for den pågældende vare ved salg til eksport til Fællesskabet.

Ved eksport via forbundne selskaber i Hongkong til uafhængige kunder i Fællesskabet, blev eksportpriserne fastlagt på grundlag af det hongkongske selskabs eksportpris ved salg til Fællesskabet.

Ved eksport til forbundne importører i Fællesskabet, blev eksportpriserne beregnet på grundlag af den pris, hvortil den importerede vare første gang videresolgte til en uafhængig køber i Fællesskabet. Ved beregningen af eksportprisen blev der taget hensyn til alle omkostninger, der for den forbundne importør påløb mellem indførsel og videresalg. Der blev endvidere taget hensyn til en fortjenstmargen på 5 %, som foreløbigt anses for rimelig på grundlag af den fortjeneste, som uafhængige importører i den elektroniske sektor opnåede.

iii) **Sammenligning**

- (29) Den normale værdi for hver varetype blev sammenlignet med eksportprisen for den tilsvarende type på grundlag af hver enkelt transaktion, beregnet i samme handelsled og af fabrik. For at sikre en rimelig sammenligning blev der i overensstemmelse med artikel 2, stk. 9 og 10, i forordning (EØF) nr. 2423/88 foretaget justeringer for forskelle, der påvirkede prisernes sammenlignelighed, såsom forskelle i fysiske egenskaber og i salgsomkostninger, for hvilke der blev fremlagt tilfredsstillende dokumentation.

- (30) Hvad angår fysiske egenskaber blev den normale værdi for den ene af de to producenter i Taiwan for så vidt angår en del af eksporten af den pågældende vare til Fællesskabet justeret for at tage hensyn til en mindre omfattende godkendelsesprocedure, dvs. afprøvningen af diskettens kapacitet, hvilket påvirker dens markedspris sammenholdt med samme vare ved salg på hjemmemarkedet.

- (31) En kinesisk producent gjorde gældende, at den normale værdi burde justeres for at tage hensyn til, at den pågældendes eksport til Fællesskabet i undersøgelsesperioden udelukkende omfattede 3,5" disketter uden godkendelsesattest. Kommissionen fandt denne påstand dokumenteret, og der indrømmedes en passende justering.

- (32) Med hensyn til salgsomkostninger blev der om fornødent foretaget justeringer af både den normale værdi og eksportprisen for så vidt angår transport-, forsikrings-, håndterings- og emballeringsomkostninger samt betalingsbetingelser, løn til sælgere og provisioner.

- (33) En taiwansk og en japanske producent krævede justering af den normale værdi for at tage hensyn til omkostninger i forbindelse med teknisk bistand efter salget, som påløb ved salg af samme vare på hjemmemarkedet. Ingen af nævnte producenter fremlagde imidlertid tilfredsstillende dokumentation for de pågældende omkostningers nøjagtige art og størrelse, og kravet afvistes derfor.

iv) **Dumpingmargen**

- (34) Det fremgik af sammenligningen, at der fandt dumping sted, og at dumpingmargenen var lig med forskellen mellem den fastsatte normale værdi og eksportprisen ved salg til Fællesskabet.

- (35) Af de grunde, der er anført i betragtning 13, fastsattes der en generel dumpingmargen for alle de berørte kinesiske producenter med undtagelse af det fuldt udenlandsk ejede selskab, der er nævnt i betragtning 14.
- (36) Den vejede gennemsnitlige dumpingmargen for hver producent beregnet i procent af prisen, frit Fællesskabets grænse udgør:

— *Japan*

— (Memorex):	41,3 %
— (TDK):	41,6 %
— (Hitachi Maxell):	37,3 %
— (Sony):	60,1 %

— *Taiwan*

— (Megamedia):	33,5 %
— (CIS Technology):	20,4 %

— *Den Kinesiske Folkerepublik*

— Generel dumpingmargen:	41,5 %
— (Hanny Zhuhai):	35,6 %

- (37) For de producenter i Japan og Taiwan, som hverken besvarede Kommissionens spørgeskema eller gav sig til kende på anden måde, blev dumpingmargenen i overensstemmelse med artikel 7, stk. 7, litra b), i forordning (EØF) nr. 2423/88 fastsat på grundlag af de foreliggende oplysninger. På baggrund af den andel af den samlede import til Fællesskabet, som de selskaber i hver af de pågældende lande, der havde medvirket i undersøgelsen, tegnede sig for, fandt Kommissionen, at undersøgelsesresultaterne for disse selskaber var det bedst egnede grundlag for fastsættelse af dumpingmargenen.

Kommissionen er således af den opfattelse, at det ville være en belønning af manglende samarbejdsvilje og kunne føre til omgåelse af antidumpingforanstaltningerne at antage, at dumpingmargenen for nogen af de pågældende producenter skulle være lavere end den højeste, der er fastlagt for producenter eller grupper af producenter i de pågældende eksportlande, som samarbejdede.

Det anses derfor for rimeligt for de pågældende producenter at anvende den højeste dumpingmargen, der er konstateret i det pågældende land.

- (38) En af de japanske producenter, der besvarede Kommissionens spørgeskema, anførte, at han hverken fremstillede eller solgte den pågældende

vare på hjemmemarkedet. Kommissionen var af den opfattelse, at denne handlendes køb af den pågældende vare fra japanske producenter var salg til eksport for disse producenters vedkommende, og det skulle derfor indgå i beregningen af dumpingmargenen for de pågældende. Da sidstnævnte imidlertid ikke gav sig til kende over for Kommissionen ved at anmode om og udfylde det spørgeskema, der er udarbejdet med henblik herpå, var det ikke muligt at beregne individuelle dumpingmargener.

E. ERHVERVSGREN I FÆLLESSKABET

- (39) For at fastslå, om klagerne tegner sig for en væsentlig del af den samlede produktion i Fællesskabet af samme vare, anmodede Kommissionen de producenter i Fællesskabet, som ikke havde indgivet klage, om at samarbejde, og den tog hensyn til oplysninger indgivet af de af dem, som indvilligede heri.

Kommissionen måtte også tage hensyn til, at nogle producenter i Fællesskabet er forbundet med producenterne i de pågældende eksportlande, og at andre uden en sådan forbindelse selv importerede dumpingvaren. Kommissionen måtte derfor afgøre, om visse grupper af producenter skulle holdes uden for definitionen af erhvervsgren i Fællesskabet, jf. artikel 4, stk. 5, første led, i forordning (EØF) nr. 2423/88.

- (40) Det har i den forbindelse været EF-institutionernes faste praksis, at afgørelsen om, hvorvidt sådanne producenter skal holdes uden for, må træffes fra sag til sag på et rimeligt og retfærdigt grundlag og under hensyntagen til alle retlige og økonomiske aspekter. EF-institutionerne har ved flere lejligheder fastslået, at udelukkelsen er berettiget, når producenterne i Fællesskabet enten deltager i dumpingimporten, er afskærmet fra dens virkninger eller opnår urimelige fordele heraf.

- (41) Ifølge resultaterne af undersøgelsen sælger nogle producenter i Fællesskabet, som er forretningsmæssigt forbundet med producenter i Japan, både deres EF-producerede 3,5" disketter og 3,5" disketter importeret til dumpingpriser fra moderselskaberne i Japan via de samme forretningsmæssigt forbundne salgskanaler i Fællesskabet.

Desuden bringes de EF-producerede varers pris på linje med priserne på de fra Japan importerede varer, idet prisfastsættelsen på EF-markedet for alle disketter, uanset om de fremstilles i Japan eller i Fællesskabet, kontrolleres af det japanske moderselskab.

- (42) Under disse omstændigheder fastslår Kommissionen foreløbigt, at disse producenter deltager i dumpingimporten fra det japanske moderselskab, og at de på grundlag af en strategi med overførselspriser ikke alene er afskærmet fra dens virkninger, men endog opnår fordele heraf.

De overførselspriser, hvortil disse producenter importerer den pågældende vare og dele hertil fra med dem forbundne producenter i Japan, ville desuden fordreje den økonomiske vurdering af EF-erhvervsgrenen, hvis disse producenter ansås for at være en del af denne erhvervsgren.

Det konkluderes derfor, at de pågældende producenter i overensstemmelse med artikel 4, stk. 5, i forordning (EØF) nr. 2423/88 skal holdes uden for definitionen af »erhvervsgren i Fællesskabet«.

- (43) Nogle af de producenter, der havde indgivet klage, importerede den af undersøgelsen omfattede vare fra producenter, for hvilke der var konstateret dumping. Kommissionen er af den opfattelse, at disse importerende producenter ikke deltager i dumpingimporten, eftersom uafhængige importører ikke er involveret i dumping. Desuden oversteg importen i undersøgelsesperioden for alle disse producenters vedkommende, med undtagelse af en enkelt, ikke 7 % af deres samlede salg i Fællesskabet i samme periode målt på et individuelt grundlag. En import af dette beskedne omfang kan derfor ikke have afskærmet de pågældende producenter fra virkningerne af dumpingimporten, og de kan heller ikke have opnået betydelige fordele heraf. Ulemperne ved dumpingimporten vejer nemlig langt tungere end de små fordele, som producenterne måtte have opnået af denne import.

- (44) En af de producenter i Fællesskabet, der havde indgivet klage, importerede i undersøgelsesperioden 3,5" disketter, som ifølge undersøgelsesresultaterne havde oprindelse i de berørte lande, i hvad der må betegnes som betydelige mængder, for så vidt som de dækkede næsten en tredjedel af denne producents salg i Fællesskabet. Det konstateredes, at den pågældende producent allerede var en veletableret og effektiv producent af disketter i det tidligere 5¼" format med et betydeligt kundeunderlag, og at han traf beslutningen om at importere for at fastholde disse kunder for så vidt angår disketter i det nye 3,5" format, så længe hans egen produktion af disketter i dette format var utilstrækkelig. På grund af truslen fra lavprisimporten af

disketter i det nye format havde producenten ikke noget andet fornuftigt valg, end i en overgangsperiode at dække sit salgsprogram i det fornødne omfang ved import af den pågældende vare. Importen må derfor betragtes som en nødvendighed for at fastholde den konkurrencemæssige stilling og en rimelig andel af markedet for det nye format. Selvforsvar af denne art kan ikke anses for at være en urimelig fordel af dumpingimporten.

- (45) En japansk eksportør gjorde gældende, at to af de klagende producenter ikke burde være omfattet af definitionen af »erhvervsgren i Fællesskabet« med den begrundelse, at disse selskaber i så høj grad var statsejede eller -kontrollerede, at de ikke var udsat for de normale markedsøkonomiske kræfter. Kommissionen fastslår i den forbindelse, at statslig deltagelse i kapitalen er irrelevant for definitionen af »erhvervsgren i Fællesskabet«.

- (46) På baggrund af ovenstående fastslås det foreløbigt, at der ikke foreligger nogen begrundelse for at holde nogen af de klagende producenter uden for definitionen af »erhvervsgren i Fællesskabet«.

- (47) På grundlag af ovenstående betragtninger tegnede de klagende producenter sig i undersøgelsesperioden for en andel af den samlede produktion i Fællesskabet af den pågældende vare på ca. 77 %.

F. SKADE

i) Kumulering af dumpingimportens skadelige virkninger

- (48) Ved vurdering af dumpingimportens virkninger for den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet tog Kommissionen hensyn til al dumpingimport fra de lande, der er omfattet af undersøgelsen. For at fastslå, om det er rimeligt at kumulere importen, undersøgte Kommissionen i hvor høj grad de fra de pågældende lande importerede varer var sammenlignelige i henseende til følgende kriterier: fysiske egenskaber, kan varerne erstatte hinanden til samme anvendelsesformål, størrelsen af de importerede mængder, konkurrerer varerne indbyrdes i Fællesskabet og med samme vare fremstillet af EF-erhvervsgrenen, benytter producenterne i hvert af de pågældende lande tilsvarende distributionskanaler og prisfastsættelsesmetoder på EF-markedet.

(49) Nogle af de berørte producenter i Japan gjorde med henblik på vurderingen af den forvoldte skade gældende, at importen af 3,5" disketter fra Japan ikke burde kumuleres med importen fra Taiwan og Den Kinesiske Folkerepublik, da den japanske vares indvirkning på EF-markedet var helt anderledes i henseende til produktkvalitet, importeret mængde, prisfastsættelse og markedsstrategi. De japanske producenter anførte, at deres eksport til Fællesskabet næsten udelukkende omfatter 3,5" disketter beregnet for det segment af markedet, der aftager mærkevarer af høj kvalitet og til høje priser, og at de derfor ikke konkurrerer med importen af disketter af ringere kvalitet fra Taiwan og Den Kinesiske Folkerepublik, som er rettet mod det lavprissegment af markedet, hvor kun EF-erhvervs-grenen optræder. Det gøres også gældende, at importen af den pågældende vare fra Japan er gået stærkt tilbage, medens importen fra de øvrige to eksportlande er steget betydeligt.

(50) Kommissionen konstaterede, at importen i undersøgelsesperioden af den pågældende vare med oprindelse i Japan på ingen måde var koncentreret om nævnte mærkevarer, men i betydelige mængder omfattede forskellige typer 3,5" disketter, der blev udbudt på EF-markedet, dvs. disketter med de to mest anvendte lagerkapaciteter, det være sig mærkevarer eller ej.

Hvad angår omfanget af dumpingimporten fra Japan var der tale om en stigning fra 64,5 mio. enheder i 1988 til 116,6 mio. enheder i 1990, men med et maksimum på 131,5 mio. enheder i 1989. I undersøgelsesperioden faldt importen yderligere til 103,6 mio. enheder. Denne udvikling skal ses på baggrund af de pågældende japanske producenters overgang til produktion i Fællesskabet og i andre tredjelande. Uanset denne nedgang er dumpingimporten fra Japan stadig meget betydelig, og den importerede mængde er næsten dobbelt så stor som dumpingimporten fra de øvrige to lande tilsammen. De japanske producenters argumenter må derfor afvises.

(51) Efter en undersøgelse af de faktiske forhold kunne det fastslås, at de 3,5" disketter, som importeres fra hvert af de lande, der er omfattet af undersøgelsen, for hver enkelt type er identiske i alle henseender, de kan erstatte hinanden, og de markedsføres i Fællesskabet i en sammenlignelig periode under anvendelse af stort set samme forretningsmetoder. De importerede varer konkurrerer indbyrdes og med samme vare fremstillet af EF-erhvervs-grenen. Det konstateredes endvidere, at der ikke var nogen klar forskel mellem den prispolitik, som producenterne

i hvert af de pågældende lande praktiserede i Fællesskabet. Endelig kunne omfanget af dumpingimporten fra hvert af disse lande på ingen måde betegnes som ubetydelig.

(52) Under disse omstændigheder og i overensstemmelse med EF-institutionernes faste praksis er det Kommissionens opfattelse, at der er tilstrækkeligt grundlag for at kumulere importen fra alle de berørte lande.

ii) Dumpingimportens omfang og markedsandel

(53) Da den KN-kode, hvorunder 3,5" disketter henhører, også omfatter andre magnetplader og uindspillede mediekomponenter heraf, foreligger der ikke nøjagtige tal vedrørende den samlede import og det samlede forbrug af den pågældende vare. De oplysninger, der er indhentet som led i undersøgelsen, giver imidlertid ikke anledning til at betvivle klagerens skøn over 3,5" diskettens andel af den samlede import fra de pågældende lande henhørende under nævnte KN-kode, og de øvrige parter i proceduren har i øvrigt ikke anfægtet tallene. På grundlag af disse skøn og en række yderligere oplysninger, der er indhentet som led i undersøgelsen, var Kommissionen således i stand til med rimelig sikkerhed at anslå forbruget i Fællesskabet af den pågældende vare.

På dette grundlag udgjorde dumpingimporten til Fællesskabet af den pågældende vare med oprindelse i de eksportlande, der er omfattet af proceduren, 74 mio. enheder i 1988, 142 mio. enheder i 1989 og 156 mio. enheder i 1990 og i undersøgelsesperioden, dvs. en stigning på over 110 % siden 1988.

(54) Vurderet på baggrund af det synlige forbrug i Fællesskabet var denne importudvikling ensbetydende med, at de pågældende eksportlande tegnede sig for en samlet markedsandel i Fællesskabet på 37,2 % i 1988, og efter at have nået sit højeste niveau i 1989, nemlig 43,3 %, faldt markedsandelen igen til 33,8 % i undersøgelsesperioden. Denne nedgang i markedsandelen skyldes udelukkende en nedgang i importen af den pågældende vare med oprindelse i Japan, idet det fremgår, at denne import siden 1989 gradvis er blevet erstattet af de pågældende japanske selskabers produktion i andre tredjelande og i Fællesskabet.

iii) Priserne på dumpingvarerne

(55) Priserne på de importerede varer fra de pågældende lande er faldet stærkt siden 1988. I nogle tilfælde har der været tale om prisfald på over 75 %, hvilket

må anses for væsentligt mere, end det med rimelighed kunne forventes som følge af stordriftsfordele og lærekurveeffekten inden for denne erhvervsgren.

Disse priser var i undersøgelsesperioden væsentligt lavere end EF-erhvervsgrenens priser. For hver af de producenter i eksportlandene, som var omfattet af undersøgelsen, blev det fastslået, om der var tale om prisunderbud, ved at sammenligne priserne ved salg til første uafhængige kunde i Fællesskabet med det vejede gennemsnit af EF-producenternes priser. Sammenligningerne blev generelt foretaget for markederne i Det Forenede Kongerige, Tyskland, Frankrig og Italien, der tilsammen tegner sig for hovedparten af EF-markedet for den pågældende vare, og hvor mere end 75 % af dumpingimporten afsættes.

Sammenligningen blev foretaget for hver af de varetyper, der importeredes, og som indgik i dumpingundersøgelsen. For at sikre, at priserne var sammenlignelige, blev der foretaget justeringer for forskelle i fysiske egenskaber mellem de varer, der eksporteredes til Fællesskabet fra Taiwan og Den Kinesiske Folkerepublik, og de i Fællesskabet fremstillede varer. Hvad angår disse justeringer henvises til betragtning 30 og 31. Der blev også i fornødent omfang foretaget justeringer for så vidt angår told og importørens fortjenstmargen som omhandlet i betragtning 25 og 28.

Det fremgik af sammenligningen, at der var tale om underbud for stort set samtlige de af undersøgelsen omfattede producenter. Den vejede gennemsnitlige underbudsmargen var for Japan mellem 0,5 og 16,6 %, for Taiwan mellem 13,6 og 20,4 % og for Den Kinesiske Folkerepublik mellem 22,02 og 34,4 %.

iv) EF-erhvervsgrenens situation

a) Produktion og kapacitetsudnyttelse

- (56) EF-erhvervsgrenens produktion af den pågældende vare steg fra 37 mio. enheder i 1989, som var det første år, alle de klagende producenter havde en fuldt udbygget produktionskapacitet, til 55 mio. enheder i 1990 og 59 mio. enheder i undersøgelsesperioden. Denne stigning udtrykt i absolutte tal skal imidlertid vurderes på baggrund af den nylige

etablering af EF-erhvervsgrenen og væksten i efterspørgslen efter den pågældende vare i Fællesskabet, hvor der var tale om en udvidelse af det samlede marked fra 170 mio. enheder i 1988 til 294 mio. i 1989, 398 mio. i 1990 og 425 mio. enheder i undersøgelsesperioden. EF-erhvervsgrenens produktion nåede således ikke op på den mængde, som den kunne være nået op på, og som den efter Kommissionens opfattelse ville være nået op på, hvis der ikke havde været tale om import fra de pågældende lande. EF-erhvervsgrenen havde således ikke mulighed for at udnytte sin produktionskapacitet.

- (57) Dette kommer også til udtryk i kapacitetsudnyttelsesgraden, som i undersøgelsesperioden stadig i gennemsnit var så lav som 63 %, og for nogle af de klagende EF-producenternes vedkommende endog under 50 %. En sådan udnyttelsesgrad ligger langt fra det niveau, der ville have gjort det muligt for EF-erhvervsgrenen at få fuldt udbytte af stordriftsfordelene.

b) Salg, lagerbeholdninger og markedsandel

- (58) EF-erhvervsgrenens salg i Fællesskabet af den pågældende vare var i lighed med produktionen udsat for pres. Lagerbeholdningerne ved årets udgang var derfor ikke udtryk for den egentlige udviklingstendens. Denne udvikling i salget sammenholdt med det synlige forbrug i Fællesskabet svarer til en markedsandel, som har været uændret ca. 12 % siden 1989, uanset at EF-erhvervsgrenen befandt sig i opstartfasen, hvor markedsandelen kunne forventes at vokse langt hurtigere.

c) Priser

- (59) De klagende EF-producenter satte deres priser ned til et niveau, som i almindelighed ikke gav mulighed for at opnå en rimelig fortjeneste og i nogle tilfælde ikke gav dækning for produktionsomkostningerne. Det fremgik af undersøgelsen, at prisnedsættelserne udgjorde mere end 30 % i perioden siden 1989, idet EF-producenterne søgte at opnå en rimelig kapacitetsudnyttelse og markedsandel. Det konstateredes endvidere, at denne nedgang i priserne, som blev mere udtalt i anden halvdel af undersøgelsesperioden, var større end den reduktion af produktionsomkostningerne, som alle de klagende EF-producenter kunne opvise.

d) *Rentabilitet*

- (60) Udviklingen i priser og produktionsomkostninger og underudnyttelsen af produktionskapaciteten medførte, at de fleste af de pågældende producenter i Fællesskabet led tab fra 1989. Endvidere var indtjeningen i nogle tilfælde klart utilstrækkelig til at give et rimeligt afkast af de store investeringer, der allerede var foretaget, og til at foretage de investeringer, som var nødvendige for at sikre tilstedeværelsen i denne højteknologi der udviklede sig hastigt. Siden 1989 havde den pågældende erhvervsgren i gennemsnit tab i Fællesskabet på over 3 % på årsbasis.

e) *Investeringer*

- (61) De pågældende producenter i Fællesskabet, som i nogle tilfælde var effektive producenter af de generationer af disketter, der gik forud for 3,5" disketter, foretog betydelige investeringer i perioden fra 1987 til 1989 for at udvikle produktionen af den pågældende vare.

Siden 1989 har stort set alle de klagende EF-producenter været nødsaget til at indskrænke deres investeringer betydeligt i forventning af, at der genskabes redelige konkurrencevilkår på EF-markedet.

v) *Konklusioner vedrørende spørgsmålet om skade*

- (62) Ved vurderingen af EF-erhvervsgrenens situation må der tages hensyn til, at den stadig befinder sig i den tidlige udviklingsfase og derfor er afhængig af fortsat vækst, i afsætningen og af yderligere kapitalinvesteringer. Sådanne investeringer er også nødvendige i en erhvervsgren i så stærk vækst, hvor det må forventes, at disketter med større lagerkapacitet introduceres på markedet i nær fremtid. Hvis den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet derfor skal kunne leve op til de investeringskrav, der stilles, er det således en væsentlig forudsætning, at den kan opnå en tilstrækkelig produktion og omsætning og sælge til priser, der sikrer den nødvendige rentabilitet.

Selv om sådanne økonomiske indikatorer som produktion og salg viste en stigning, som det normalt måtte forventes for nyttilkomne på et marked i vækst, er denne stigning langt fra tilstrækkelig til at sikre denne erhvervsgren en rimelig kapacitetsudnyttelse og markedsandel og til at udnytte stordriftsfordelene. Desuden kan de klagende EF-producenter på grund af det kraftige prisfald og deres deraf følgende vanskelige finansi-

elle situation ikke honorere de investeringskrav, der stilles i denne erhvervsgren. Denne nedgang i investeringerne er indtruffet i en afgørende fase i opbygningen af EF-erhvervsgrenen, som var ved at være veletableret. Denne situation har hindret den i at opnå yderligere vækst og indebærer risiko for dens fortsatte beståen.

Under disse omstændigheder må det fastslås, at den pågældende EF-erhvervsgren påføres væsentlig skade, hvilket navnlig kommer til udtryk i forskellen mellem den nuværende situation, der er kendetegnet ved manglende salg, pristryk og deraf følgende manglende rentabilitet, og en situation, hvor der uden dumpingimport kunne have været opnået en rimelig kapacitetsudnyttelse, markedsandel og fortjeneste.

G. ÅRSAGERNE TIL DEN FORVOLDTE SKADE

- (63) Kommissionen har undersøgt, om den væsentlige skade, der er påført EF-erhvervsgrenen, er forårsaget af dumpingimporten, og om andre faktorer kan have forårsaget eller bidraget til denne skade.

i) *Virkningerne af dumpingimporten*

- (64) Det fremgår af Kommissionens undersøgelse, at den øgede dumpingimport fra de tre lande, der er omfattet af proceduren, og disse landes betydelige markedsandel tidsmæssigt faldt sammen med EF-erhvervsgrenens vanskelige finansielle situation. På grund af dumping blev den importerede vare solgt til meget lave priser på EF-markedet. Dette marked er meget gennemsnitligt med stor priselasticitet, fordi konkurrencen i vid udstrækning finder sted på et meget professionelt plan kendetegnet ved en kategori af kunder, som er meget følsomme over for prisændringer. Som følge heraf var EF-producenterne nødsaget til at nedsætte deres priser i et forsøg på at opnå en rimelig kapacitetsudnyttelse og markedsandel. Dette pristryk førte på sin side til en utilfredsstillende rentabilitet, hvilket specielt kom til udtryk ved de finansielle tab, der er registreret siden 1989.

ii) *Virkningerne af andre faktorer*

- (65) Kommissionen har undersøgt, om andre faktorer end dumpingimporten kan have forårsaget eller bidraget til den skade, som EF-erhvervsgrenen har lidt. Kommissionen undersøgte i den forbindelse navnlig udviklingen i og virkningerne af importen fra tredjelande, der ikke er omfattet af denne procedure, samt udviklingen i det synlige forbrug i Fællesskabet.

- (66) Importen fra tredjelande, der ikke er omfattet af proceduren, er siden 1988 steget i et langsommere tempo end forbruget i Fællesskabet, og som følge heraf faldt disse landes anslåede markedsandel fra 44,7 % i 1988 til 37,9 % i undersøgelsesperioden. Næsten 90 % af denne import havde oprindelse i USA, Hongkong og Republikken Korea.

Kommissionen har modtaget endnu en klage fra Diskma med påstand om dumping og deraf følgende skade for så vidt angår import af den pågældende vare med oprindelse i Hongkong og Republikken Korea og har indledt en undersøgelse⁽¹⁾.

Hvad angår importen fra USA skal det anføres, at markedsandelen stort set har ligget på et uændret niveau siden 1989. Der kan ikke på grundlag af de oplysninger, der er forelagt for Kommissionen under dens undersøgelse, drages konklusioner vedrørende priserne på disse importerede varer.

Nogle af de berørte producenter i Japan og Den Kinesiske Folkerepublik gjorde gældende, at det forhold, at importen fra USA og Hongkong blev holdt uden for proceduren, ville fordreje vurderingen af den forvoldte skade.

Selv om det måtte erkendes, at import fra andre tredjelande end dem, der er omfattet af proceduren, har påført EF-erhvervsgrenen en vis skade, ændrer dette intet ved den kendsgerning, at den skade, der er forvoldt af den pågældende dumpingimport, særskilt betragtet må anses for væsentlig.

- (67) For så vidt angår ændringer i forbruget konstaterede Kommissionen, at det synlige forbrug i Fællesskabet af den pågældende vare steg i undersøgelsesperioden med 150 % sammenholdt med forbruget i 1988. Den skade, der er påført EF-erhvervsgrenen, kan derfor ikke tilskrives en tilbagegang i forbruget i Fællesskabet af den pågældende vare.
- (68) Kommissionen undersøgte, hvorledes produktionen af den pågældende vare hos virksomheder etableret i Fællesskabet, som er tilsluttet de japanske producenter, påvirkede vurderingen af den forvoldte skade. Det konstateredes i den forbindelse, at den

markedsandel, som denne produktion tegnede sig for, kun steg fra 9,5 % i 1988 til 10,7 % i undersøgelsesperioden. For så vidt priserne på den pågældende vare, som fremstilles af disse tilsluttede selskaber i Fællesskabet, er lig med priserne for den importerede vare, som de videresælger, kan denne produktion i Fællesskabet have haft en vis skadelig indvirkning på EF-erhvervsgrenens situation. Eventuelle negative virkninger har imidlertid været begrænsede og kan ikke forklare den væsentlige skade, der er påført EF-erhvervsgrenen.

- (69) Nogle af producenterne i de pågældende tre lande gjorde gældende, at den skade, som EF-erhvervsgrenen påstås at have lidt, af forskellige grunde måtte siges at være selvforskyldt, og at den som sådan ikke burde tilskrives dumpingimporten.
- (70) Det anførtes for det første, at nogle af de klagende EF-producenter importerede den pågældende vare og derved påførte sig selv og andre af de EF-producenter, der havde indgivet klage, skade.

Som allerede anført i betragtning 43 importerede kun en af de klagende EF-producenter betydelige mængder af 3,5" disketter med oprindelse i de af undersøgelsen omfattede lande. Producenten gjorde dette for at forsvare sin konkurrencemæssige stilling i Fællesskabet og fastholde sin markedsandel, og han påførte derfor ikke sig selv skade. Det konstateredes endvidere, at de priser, hvortil denne producent videresolgte den importerede vare i Fællesskabet, ikke alene var identisk med priserne på samme vare af egen produktion, men heller ikke meget forskellig fra de øvrige klagende EF-producenters priser.

- (71) For det andet anførtes det, at den klagende erhvervsgren i Fællesskabet havde fejlbedømt markedsudviklingen og havde investeret i yderligere produktionskapacitet på et for sent tidspunkt i produktudviklingsfasen. Da denne kapacitet var færdigudbygget, viste det sig, at den var for stor i betragtning af den faktiske udvikling på markedet, hvor de øvrige leverandører var veletablede på EF-markedet.

Det skal i den forbindelse bemærkes, at EF-erhvervsgrenen øgede sin produktionskapacitet med 23 %, hvis man foretager en sammenligning mellem kapaciteten i undersøgelsesperioden og i 1989, som var det første fulde år, i hvilket alle de

⁽¹⁾ EFT nr. C 239 af 18. 9. 1992, s. 4.

klagende EF-producenters produktionskapacitet var fuldt udbygget og driftsklar. I samme periode steg det synlige forbrug i Fællesskabet af den pågældende vare med 44 %. På dette grundlag har EF-erhvervsgrenen ikke fejlbedømt vækstmulighederne på markedet. Endvidere skal det anføres, at det forhold, at der findes veletablerede leverandører af den pågældende vare på EF-markedet, ikke burde være til hindrer for, at nyligt etablerede effektive producenter af 3,5" disketter får del i EF-markedet under redelige konkurrencevilkår, som det var tilfældet for de tidligere formater af disketter.

(72) For det tredje fremførtes den påstand, at eftersom EF-erhvervsgrenen ikke havde den nødvendige støtte til markedsføring af den pågældende vare, blev den tvunget til at koncentrere sig om ikke-mærkevarer i lavprissegmentet på markedet, hvilket forklarer dens vanskelige finansielle situation. Det konstateredes imidlertid, at EF-erhvervsgrenens salg af den pågældende vare var ligeligt fordelt mellem mærkevarer og ikke-mærkevarer på EF-markedet, og den påståede koncentration kunne derfor absolut ikke bekræftes. Det pres på priserne, der udgik fra dumpingimporten, og den deraf følgende mangel på rentabilitet, indebar desuden, at EF-erhvervsgrenen ikke alene måtte nedskære sine investeringer i udstyr, men også begrænse udgifterne til markedsføring.

(73) Endelig satte de japanske producenter spørgsmålstegn ved EF-erhvervsgrenens teknologiske erfaring og evne til at overleve, da den påstås fortsat at være langt bagefter veletablerede producenter i Japan med hensyn til modernisering af produktionsprocessen og varernes kvalitet. Hvad disse påstande angår fremgår det af undersøgelsen, at EF-erhvervsgrenen er i stand til at konkurrere både i henseende til teknologi, produktionsproces og priser, forudsat at konkurrencevilkårene ikke fordrejes som følge af dumping. Det konstateredes endvidere, at produktionsomkostningerne for den pågældende vare hos de af de klagende EF-producenter, der havde den højeste kapacitetsudnyttelse, i undersøgelsesperioden var lavere end de i Japan efterprøvede omkostninger.

(74) Under disse omstændigheder fastslår Kommissionen med henblik på den foreløbige fastlæggelse af de faktiske forhold, at uanset at andre faktorer muligvis har været årsag til en vis skade, har dumpingimporten af den pågældende vare med oprindelse i Japan, Taiwan og Den Kinesiske Folkerepublik særskilt betraget påført denne erhvervsgren i Fællesskabet væsentlig skade på grund af disse landes lave priser, deres dominerende tilstedeværelse på EF-markedet og

EF-erhvervsgrenens deraf følgende utilfredsstillende rentabilitet.

H. FÆLLESSKABETS INTERESSER

(75) Ved en vurdering af Fællesskabets interesser må Kommissionen tage hensyn til to grundlæggende faktorer. For det første er det selve formålet med antidumpingforanstaltninger og grundlæggende i Fællesskabets almene interesse, som anført i Traktatens artikel 3, litra f), at bringe konkurrencefordrejning hidrørende fra uredelig handelspraksis til ophør og således genskabe en situation med åbne og redelige konkurrencevilkår på EF-markedet. Under de særlige omstændigheder, der kendetegner den foreliggende sag, vil det for det andet forværre den pågældende EF-erhvervsgrens allerede vanskelige situation, hvis der ikke træffes midlertidige foranstaltninger, idet det skal bemærkes, at denne situation navnlig er kendetegnet ved utilfredsstillende rentabilitet og den deraf følgende nedskæring af investeringerne, hvilket har negative følger for dens fortsatte beståen. Nødsages denne erhvervsgren til at indstille produktionen, vil Fællesskabet være næsten helt afhængigt af tredjelande i en sektor, der har stadig større teknologisk betydning. Desuden vil det kunne få alvorlige følger for producenter i Fællesskabet af komponenter til 3,5" disketter.

(76) I den sammenhæng fremførte nogle parter i proceduren følgende argumenter:

i) en forhøjelse af prisen på importerede 3,5" disketter som følge af vedtagelsen af antidumpingforanstaltninger vil være i modstrid med EF-kopieringsfirmaernes og forbrugernes interesser

ii) vedtagelsen af sådanne foranstaltninger vil ved udelukkelsen af de pågældende leverandørlande fra EF-markedet medføre, at udbuddet indskrænkes både i henseende til sortiment og kvalitet, og efterspørgslen vil som følge heraf overstige udbuddet, da producenterne i Fællesskabet endnu ikke er i stand til fuldt ud at tilfredsstille den forventede efterspørgsel.

(77) Hvad angår kopieringsfirmaerne og forbrugerne af den pågældende vare i Fællesskabet, må deres prisfordele på kort sigt ses på baggrund af de langsigtede følger af, at der ikke genskabes redelige konkurrencevilkår. Træffes der ikke foranstaltninger, vil der være alvorlig risiko for EF-erhvervsgrenens fortsatte beståen, og forsvinder denne erhvervsgren, vil det i realiteten være ensbetydende med en begrænsning af udbud og konkurrencerne til skade for nævnte kopieringsfirmaer og for forbrugerne.

- (78) Kommissionen skal endvidere påpege, at der ikke er noget, der tyder på, at genskabelsen af åbne og redelige konkurrencevilkår vil hindre producenterne i tredjelande i at konkurrere på EF-markedet og således heller ikke medføre en kvalitetsforringelse og begrænsning af udbuddet.

Det er korrekt, at produktionen i Fællesskabet i øjeblikket er utilstrækkelig til at tilfredsstille efterspørgslen efter den pågældende vare, men antidumpingforanstaltninger vil blot afhjælpe den fordrejning af konkurrencen, der skyldes dumping, og er derfor ikke en hindring for, at den udækkede efterspørgsel kan dækkes ved forsyninger fra tredjelande til redelige priser. Når antidumpingforanstaltningerne fastsættes til et niveau svarende til dumpingmargenen, men lavere end den margin, der er påkrævet for helt at afhjælpe de skadelige virkninger, er det alene det illoyale element i eksportørernes prisfordel, der udlignes. I en sådan situation kan eksportørerne konkurrere i fuldt omfang på grundlag af deres egentlige komparative fordele. I det andet tilfælde, hvor den prisforhøjelse, der er nødvendig for at afhjælpe de skadelige virkninger, er lavere end dumpingmargenen, begrænses prisforhøjelsen for den importerede vare til et niveau, der afspejler en situation med redelig konkurrence på EF-markedet, som gør det muligt for EF-producenterne at sælge til rentable priser. Eksportørerne vil derfor i intet af nævnte tilfælde blive udsat for en begrænsning i deres adgang til EF-markedet.

- (79) På grundlag af de almene og særlige interesser, der står på spil, konkluderes det foreløbigt, at vedtagelsen af foranstaltninger i den foreliggende sag vil medføre, at der genskabes redelige konkurrencevilkår, idet dumpingimportens skadelige virkninger afhjælpes, EF-erhvervsgrenen får mulighed for at opretholde og udvikle denne betydningsfulde teknologi, hvilket indebærer en vis sikkerhed for den erhvervsgren i Fællesskabet, der leverer komponenter.
- (80) Kommissionen fastslår derfor, at det er i Fællesskabets interesse, at der vedtages antidumpingforanstaltninger i form af en midlertidig antidumpingtold med henblik på at hindre, at der som følge af den pågældende dumpingimport forvoldes yderligere skade under proceduren.

I. TOLDSATS

- (81) Med henblik på at fastsætte satsen for den midlertidige told tog Kommissionen hensyn til de fastlagte dumpingmargener og til den told, der er nødvendig

for at afhjælpe den skade, der er påført den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet.

- (82) Da den forvoldte skade hovedsagelig skyldes prisunderbud, pristryk og nedsat produktionskapacitet og markedsandel, og som følge heraf utilstrækkelig rentabilitet eller tab, er det for at afhjælpe skaden påkrævet, at den pågældende erhvervsgren bringes i en situation, hvor den kan hæve priserne til et fortjenstgivende niveau uden en nedgang i de solgte mængder. For at opnå dette bør priserne på de importerede varer med oprindelse i Japan, Taiwan og Den Kinesiske Folkerepublik forhøjes tilsvarende.

For at beregne den nødvendige prisforhøjelse fandt Kommissionen, at de faktiske priser på de importerede varer måtte sammenlignes med salgspriser, der afspejler de klagende EF-producenteres produktionsomkostninger plus et rimeligt beløb som fortjenstmargen.

Med henblik herpå tog Kommissionen udgangspunkt i produktionsomkostningerne hos de to klagende EF-producenter, der havde den største produktion og den højeste kapacitetsudnyttelsesgrad, dvs. en sats der er højere end gennemsnittet for EF-erhvervsgrenen. Hvad angår fortjenstmargenen blev der taget hensyn til, at EF-erhvervsgrenen, som befinder sig på et tidligt tidspunkt i produktionsudviklingsfasen, ikke kunne forventes at opnå en fortjenste på linje med den, som de veletablerede producenter i tredjelande opnår. Under disse omstændigheder ansås en fortjenstmargen på 10 % af omsætningen for at være det minimum, der er nødvendigt for at sikre EF-erhvervsgrenens fortsatte beståen.

EF-erhvervsgrenens faktiske vejede gennemsnitlige salgspriser i undersøgelsesperioden forhøjedes i givet fald for hver varetype for at nå frem til den samlede mindstefortjeneste, der var påkrævet. De på dette grundlag fastlagte priser sammenlignedes med de priser på dumpingvarerne, som benyttedes til at fastlægge underbudsmargenen, jf. betragtning 55.

Forskellen mellem disse to priser udtrykt som vejede gennemsnit og i procent af prisen, frit Fællesskabets grænse, var højere end de fastlagte dumpingmargener for alle de berørte producenter i Taiwan og Den Kinesiske Folkerepublik og udgjorde mellem 5,2 og 40,9 % for de japanske producenteres vedkommende.

- (83) I de tilfælde, hvor den fastlagte dumpingmargin for en bestemt eksporterende producent var lavere end den tilsvarende forhøjelse af eksportpriserne, som var nødvendig for at afhjælpe den forvoldte skade,

jf. beregningen ovenfor, bør den midlertidige told, der indføres, begrænses til den fastlagte dumpingmargen.

- (84) Af de grunde, der er anført i betragtning 13 og 14, bør der fastsættes en enkelt toldsats for alle producenter i Den Kinesiske Folkerepublik, med undtagelse af ét selskab, for hvilket tolden er fastsat på et individuelt grundlag.
- (85) Med henblik på at fastsætte den midlertidige told for de producenter i hvert af de berørte lande, som hverken besvarede Kommissionens spørgeskema eller gav sig til kende på anden måde, finder Kommissionen af de grunde, som er anført i betragtning 37 vedrørende dumpingmargenerne, at det vil være passende at anvende resultaterne af undersøgelsen som grundlag for fastsættelse af tolden og at anvende den højeste sats, der er fastsat for en producent i det pågældende land.

J. AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

- (86) Af hensyn til en korrekt forvaltning bør der fastsættes en frist, inden for hvilken de berørte parter

kan tilkendegive deres synspunkter og anmode om at blive hørt mundtligt. Det skal endvidere anføres, at alle undersøgelsesresultater med henblik på denne forordning er foreløbige, og at de måske skal tages op til yderligere undersøgelse med henblik på indførelse af endelig told, som Kommissionen måtte foreslå —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der indføres en midlertidig antidumpingtold på importen af 3,5" disketter, som anvendes til optagelse og oplagring af indkodede digitale edb-data, henhørende under KN-kode ex 8523 20 90 (Taric-kode: 8523 20 90*10) og med oprindelse i Japan, Taiwan og Den Kinesiske Folkerepublik.

2. Toldsatsen, der finder anvendelse på nettoprisen, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet, fastsættes således:

Land	Varer fremstillet af	Toldsats %	Taric-tillægskode
Japan	Memorex Telex Japan Ltd	5,2	8705
	Hitachi-Maxell	23,4	8706
	TDK	27,8	8707
	Andre selskaber	40,9	8708
Taiwan	CIS Technology	20,4	8709
	Andre selskaber	33,5	8710
Den Kinesiske Folkerepublik	Hanny Magnetics	35,6	8711
	Andre selskaber	41,5	8712

3. Gældende bestemmelser for told finder anvendelse.
4. Overgang til fri omsætning i Fællesskabet af de varer, der er omhandlet i stk. 1, er betinget af, at der stilles sikkerhed svarende til den midlertidige told.

Artikel 2

Parterne kan inden en måned fra tidspunktet for nærværende forordnings ikrafttræden tilkendegive deres synspunkter skriftligt og anmode om at blive hørt mundt-

ligt af Kommissionen, jf. dog artikel 7, stk. 4, litra b), i forordning (EØF) nr. 2423/88.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*. Artikel 1 finder anvendelse i fire måneder, medmindre Rådet vedtager endelige foranstaltninger inden udløbet af denne periode, jf. dog artikel 11, 12 og 13 i forordning (EØF) nr. 2423/88.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 15. april 1993.

På Kommissionens vegne

Leon BRITTAN

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 921/93

af 20. april 1993

om suspension af præferencetolden og genindførelse af tolden ifølge Den Fælles Toldtarif ved indførsel af enkeltblomstrede nelliker (standard) med oprindelse i Israel

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 4088/87 af 21. december 1987 om betingelserne for anvendelse af præferencetold ved indførsel af visse af blomsterdyrknin- gens produkter med oprindelse i Cypern, Israel, Jordan og Marokko (¹), ændret ved forordning (EØF) nr. 3551/88 (²), særlig artikel 5, stk. 2, litra b), og

ud fra følgende betragtninger:

Forordning (EØF) nr. 4088/87 fastsætter betingelserne for anvendelse af en præferencetold for stor- og småblom- strede roser, enkeltblomstrede nelliker (standard) og mangleblomstrede nelliker (spray) inden for rammerne af årlige toldkontingenter for indførsel til Fællesskabet af friske afskårne blomster;

ved Rådets forordning (EØF) nr. 3341/92 (³) er der fastsat åbning og forvaltning af fællesskabstoldkontingenter for afskårne blomster og blomsterknopper, friske, med oprin- delse i Cypern, Jordan, Marokko og Israel;

i henhold til artikel 2 i forordning (EØF) nr. 4088/87 anvendes præferencetolden for et givet produkt og en given oprindelse kun, såfremt importproduktets pris er på mindst 85 % af Fællesskabets produktionspris; bortset fra undtagelsestilfælde suspenderes præferencetolden, og tolden ifølge Den Fælles Toldtarif anvendes for et givet produkt og en given oprindelse, såfremt:

- a) importproduktets pris for mindst 30 % af de mængder, for hvilke noteringer på de for importen repræsentative markeder er til rådighed, på to på hinanden følgende markedsdage udgør mindre end 85 % af Fællesskabets produktionspris

eller

- b) såfremt importproduktets priser for mindst 30 % af de mængder, for hvilke noteringer på de for importen repræsentative markeder er til rådighed, i løbet af en periode på fem til syv på hinanden følgende markeds-

dage skiftevis ligger over og under 85 % af Fællesska- bets produktionspris og importproduktets priser i denne periode har ligget under dette niveau i tre dage;

ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 2960/92 (⁴) er Fællesskabets produktionspriser for nelliker og roser blevet fastsat med henblik på ordningens anvendelse;

ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 700/88 (⁵), ændret ved forordning (EØF) nr. 3556/88 (⁶), er gennem- førelsesbestemmelserne for ordningen blevet fastsat;

de i artikel 1 i Rådets forordning (EØF) nr. 3813/92 (⁷) fastsatte repræsentative markedskurser anvendes til omregning af det beløb, der er udtrykt i tredjelandenes valuta, og ligger til grund for fastlæggelsen af landbrugs- omregningskurserne for medlemsstaternes valutaer; betin- gelserne for anvendelse og fastsættelse af disse omreg- ningskurser blev fastlagt ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 3819/92 (⁸);

på grundlag af de konstateringer, der er foretaget efter bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 4088/87 og (EØF) nr. 700/88, kan det fastslås, at de de i artikel 2, stk. 2, litra a), i forordning (EØF) nr. 4088/87 fastsatte betingelser er opfyldt for en suspension af præferencetolden for enkelt- blomstrede nelliker (standard) med oprindelse i Israel; tolden ifølge Den Fælles Toldtarif bør derfor genind- føres —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For indførsel af enkeltblomstrede nelliker (standard) (KN-kode ex 0603 10 53) med oprindelse i Israel suspen- deres den ved Rådets forordning (EØF) nr. 3341/92 fast- satte præferencetold, og tolden ifølge Den Fælles Told- tarif genindføres.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 21. april 1993.

(¹) EFT nr. L 382 af 31. 12. 1987, s. 22.

(²) EFT nr. L 311 af 17. 11. 1988, s. 1.

(³) EFT nr. L 336 af 20. 11. 1992, s. 8.

(⁴) EFT nr. L 298 af 14. 10. 1992, s. 9.

(⁵) EFT nr. L 72 af 18. 3. 1988, s. 16.

(⁶) EFT nr. L 311 af 17. 11. 1988, s. 8.

(⁷) EFT nr. L 387 af 31. 12. 1992, s. 1.

(⁸) EFT nr. L 387 af 31. 12. 1992, s. 17.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. april 1993.

På Kommissionens vegne

René STEICHEN

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 922/93

af 20. april 1993

om suspension af præferencetolden og genindførelse af tolden ifølge Den Fælles Toldtarif ved indførelse af mangleblomstrede nelliker (spray) med oprindelse i Israel

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 4088/87 af 21. december 1987 om betingelserne for anvendelse af præferencetold ved indførelse af visse af blomsterdyrkningsprodukter med oprindelse i Cypern, Israel, Jordan og Marokko⁽¹⁾, ændret ved forordning (EØF) nr. 3551/88⁽²⁾, særlig artikel 5, stk. 2, litra b), og

ud fra følgende betragtninger:

Forordning (EØF) nr. 4088/87 fastsætter betingelserne for anvendelse af en præferencetold for stor- og småblomstrede roser, enkeltblomstrede nelliker (standard) og mangleblomstrede nelliker (spray) inden for rammerne af årlige toldkontingenter for indførelse til Fællesskabet af friske afskårne blomster;

ved Rådets forordning (EØF) nr. 3341/92⁽³⁾ er der fastsat åbning og forvaltning af fællesskabstoldkontingenter for afskårne blomster og blomsterknopper, friske, med oprindelse i Cypern, Jordan, Marokko og Israel;

i henhold til artikel 2 i forordning (EØF) nr. 4088/87 anvendes præferencetolden for et givet produkt og en given oprindelse kun, såfremt importproduktets pris er på mindst 85 % af Fællesskabets produktionspris; bortset fra undtagelsestilfælde suspenderes præferencetolden, og tolden ifølge Den Fælles Toldtarif anvendes for et givet produkt og en given oprindelse, såfremt:

- a) importproduktets pris for mindst 30 % af de mængder, for hvilke noteringer på de for importen repræsentative markeder er til rådighed, på to på hinanden følgende markedsdage udgør mindre end 85 % af Fællesskabets produktionspris

eller

- b) såfremt importproduktets priser for mindst 30 % af de mængder, for hvilke noteringer på de for importen repræsentative markeder er til rådighed, i løbet af en periode på fem til syv på hinanden følgende markeds-

dage skiftevis ligger over og under 85 % af Fællesskabets produktionspris og importproduktets priser i denne periode har ligget under dette niveau i tre dage;

ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 2960/92⁽⁴⁾ er Fællesskabets produktionspriser for nelliker og roser blevet fastsat med henblik på ordningens anvendelse;

ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 700/88⁽⁵⁾, ændret ved forordning (EØF) nr. 3556/88⁽⁶⁾, er gennemførelsesbestemmelserne for ordningen blevet fastsat;

de i artikel 1 i Rådets forordning (EØF) nr. 3813/92⁽⁷⁾ fastsatte repræsentative markedskurser anvendes til omregning af det beløb, der er udtrykt i tredjelandenes valuta, og ligger til grund for fastlæggelsen af landbrugsomregningskurserne for medlemsstaternes valutaer; betingelserne for anvendelse og fastsættelse af disse omregningskurser blev fastlagt ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 3819/92⁽⁸⁾;

på grundlag af de konstateringer, der er foretaget efter bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 4088/87 og (EØF) nr. 700/88, kan det fastslås, at de de i artikel 2, stk. 2, litra a), i forordning (EØF) nr. 4088/87 fastsatte betingelser er opfyldt for en suspension af præferencetolden for mangleblomstrede nelliker (spray) med oprindelse i Israel; tolden ifølge Den Fælles Toldtarif bør derfor genindføres —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For indførelse af mangleblomstrede nelliker (spray) (KN-kode ex 0603 10 53) med oprindelse i Israel suspenderes den ved Rådets forordning (EØF) nr. 3341/92 fastsatte præferencetold, og tolden ifølge Den Fælles Toldtarif genindføres.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 21. april 1993.

⁽¹⁾ EFT nr. L 382 af 31. 12. 1987, s. 22.

⁽²⁾ EFT nr. L 311 af 17. 11. 1988, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 336 af 20. 11. 1992, s. 8.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 298 af 14. 10. 1992, s. 9.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 72 af 18. 3. 1988, s. 16.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 311 af 17. 11. 1988, s. 8.

⁽⁷⁾ EFT nr. L 387 af 31. 12. 1992, s. 1.

⁽⁸⁾ EFT nr. L 387 af 31. 12. 1992, s. 17.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. april 1993.

På Kommissionens vegne

René STEICHEN

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 923/93

af 20. april 1993

om fastsættelse af importafgifterne for hvidt sukker og råsukker

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det
Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1785/81
af 30. juni 1981 om den fælles markedsordning for
sukker⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF)
nr. 3814/92⁽²⁾, særlig artikel 16, stk. 8,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 3813/92
af 28. december 1992 om den regningsenhed og de
omregningskurser, der skal anvendes i den fælles land-
brugspolitik⁽³⁾, særlig artikel 5, og

ud fra følgende betragtninger:

Importafgifterne for hvidt sukker og råsukker er fastsat
ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 789/93⁽⁴⁾,
senest ændret ved forordning (EØF) nr. 916/93⁽⁵⁾;

anvendelsen af de bestemmelser, der er nævnt i forord-
ning (EØF) nr. 789/93, på de oplysninger, som Kommis-

sionen har kendskab til, fører til at ændre de for tiden
gældende importafgifter i overensstemmelse med bilaget
til denne forordning;

for at gøre det muligt, at afgiftsordningen kan fungere
normalt, bør der ved beregningen af afgifterne anvendes
den repræsentative markedskurs, der er konstateret i refe-
renceperioden fra 19. april 1993, for så vidt angår de
flydende valutaer —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De i artikel 16, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1785/81
omhandlede importafgifter fastsættes for råsukker af stan-
dardkvalitet og for hvidt sukker som angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 21. april 1993.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver
medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. april 1993.

På Kommissionens vegne

René STEICHEN

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 177 af 1. 7. 1981, s. 4.

⁽²⁾ EFT nr. L 387 af 31. 12. 1992, s. 7.

⁽³⁾ EFT nr. L 387 af 31. 12. 1992, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 79 af 1. 4. 1993, s. 66.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 94 af 20. 4. 1993, s. 27.

BILAG

til Kommissionens forordning af 20. april 1993 om fastsættelse af importafgifterne for hvidt sukker og råsukker

(ECU/100 kg)

KN-kode	Importafgiftsbeløb (°)
1701 11 10	36,09 (°)
1701 11 90	36,09 (°)
1701 12 10	36,09 (°)
1701 12 90	36,09 (°)
1701 91 00	43,57
1701 99 10	43,57
1701 99 90	43,57 (°)

(°) Dette beløb er beregnet efter bestemmelserne i artikel 2 og 3 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 837/68.

(°) Dette beløb gælder ifølge artikel 16, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1785/81 også for sukker, der er fremstillet af hvidt sukker og råsukker, og som er tilsat andre stoffer end smagsstoffer eller farvestoffer.

(°) Ifølge artikel 101, stk. 1, i afgørelse 91/482/EØF anvendes der ingen importafgift for produkter med oprindelse i OLT.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 924/93

af 20. april 1993

om ændring af basisbeløbet for importafgiften for sirupper og visse andre produkter inden for sukkersektoren

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det
Europæiske Økonomiske Fællesskab,under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1785/81
af 30. juni 1981 om den fælles markedsordning for
sukker⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3814/
92⁽²⁾, særlig artikel 16, stk. 8,under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 3813/92
af 28. december 1992 om den regningsenhed og de
omregningskurser, der skal anvendes i den fælles land-
brugspolitik⁽³⁾, særlig artikel 5, og

ud fra følgende betragtninger:

Importafgifter for sirupper og visse andre sukkerprodukter
er fastsat ved Kommissionens forordning (EØF)
nr. 768/93⁽⁴⁾, ændret ved forordning (EØF) nr. 887/93⁽⁵⁾;anvendelse af de bestemmelser, der er nævnt i forordning
(EØF) nr. 768/93 på de oplysninger, som Kommissionen
har kendskab til, fører til at ændre det for tiden gældende
basisbeløb for importafgiften for sirupper og visse andresukkerprodukter i overensstemmelse med denne forord-
ning;for at gøre det muligt, at afgiftsordningen kan fungere
normalt, bør der ved beregningen af afgifterne anvendes
den repræsentative markedskurs, der er konstateret i refe-
renceperioden fra 19. april 1993, for så vidt angår de
flydende valutaer —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

*Artikel 1*Basisbeløbene for importafgiften for de i artikel 1, stk. 1,
litra d), i forordning (EØF) nr. 1785/81 nævnte produkter,
som er fastsat i bilaget til den ændrede forordning (EØF)
nr. 768/93 ændres i overensstemmelse med de beløb, der
nævnes i bilaget til denne forordning.*Artikel 2*

Denne forordning træder i kraft den 21. april 1993.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver
medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. april 1993.

På Kommissionens vegne

René STEICHEN

Medlem af Kommissionen⁽¹⁾ EFT nr. L 177 af 1. 7. 1981, s. 4.⁽²⁾ EFT nr. L 387 af 31. 12. 1992, s. 7.⁽³⁾ EFT nr. L 387 af 31. 12. 1992, s. 1.⁽⁴⁾ EFT nr. L 79 af 1. 4. 1993, s. 14.⁽⁵⁾ EFT nr. L 92 af 16. 4. 1993, s. 42.

BILAG

til Kommissionens forordning af 20. april 1993 om ændring af basisbeløbet for importafgiften for sirupper og visse andre produkter inden for sukkersektoren

(ECU)

KN-kode	Basisbeløb pr. 1 % saccharoseindhold og pr. 100 kg netto af det pågældende produkt (1)	Afgiftsbeløb for 100 kg tørstof (1)
1702 20 10	0,4357	—
1702 20 90	0,4357	—
1702 30 10	—	52,57
1702 40 10	—	52,57
1702 60 10	—	52,57
1702 60 90	0,4357	—
1702 90 30	—	52,57
1702 90 60	0,4357	—
1702 90 71	0,4357	—
1702 90 90	0,4357	—
2106 90 30	—	52,57
2106 90 59	0,4357	—

(1) Ifølge artikel 101, stk. 1, i afgørelse 91/482/EØF anvendes der ingen importafgift for produkter med oprindelse i OLT.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 925/93
af 20. april 1993
om fastsættelse af landbrugsomregningskurserne

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
 FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det
 Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 3813/92
 af 28. december 1992 om den regningsenhed og de
 omregningskurser, der skal anvendes i den fælles land-
 brugspolitik ⁽¹⁾, særlig artikel 3, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

Landbrugsomregningskurserne blev fastsat ved Kom-
 missionens forordning (EØF) nr. 853/93 ⁽²⁾;

når den absolutte værdi af forskellen mellem afvigelse
 mellem to medlemsstaters valutaer i en referenceperiode
 overstiger 4 point, skal de monetære afvigelser for de
 pågældende medlemsstater, som overstiger 2 point, straks
 reduceres til 2 point, jf. artikel 4, stk. 3, i forordning
 (EØF) nr. 3813/92; efter artikel 1, litra f), i forordning
 (EØF) nr. 3813/92 forstås ved en monetær afvigelse den
 procentdel af landbrugsomregningskursen, som svarer til
 differencen mellem denne kurs og den repræsentative
 markedskurs;

de repræsentative markedskurser fastsættes på grundlag af
 referenceperioder fastlagt efter Kommissionens
 forordning (EØF) nr. 3819/92 af 28. december 1992 om
 fastsættelse og anvendelse af de omregningskurser, der
 skal anvendes i landbrugssektoren ⁽³⁾;

der må som følge af omregningskurserne i reference-
 perioden 11. til 20. april 1993 fastsættes en ny land-
 brugsomregningskurs for pund sterling og den spanske
 peseta;

efter artikel 11, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 3819/92 skal
 den forudfastsatte landbrugsomregningskurs justeres, når
 dens afvigelse fra den landbrugsomregningskurs, der er i
 kraft på tidspunktet for den udløsende begivenhed for det
 pågældende beløb, overstiger 4 point; i så fald tilnærmes
 den forudfastsatte landbrugsomregningskurs den
 gældende kurs, indtil afvigelsen fra sidstnævnte kurs kun
 udgør 4 point; det bør fastsættes, hvilken kurs der
 erstatter den forudfastsatte landbrugsomregningskurs —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Landbrugsomregningskurserne er fastsat i bilag I.

Artikel 2

I det tilfælde, der er nævnt i artikel 11, stk. 2, i forordning
 (EØF) nr. 3819/92, erstattes den forudfastsatte land-
 brugsomregningskurs af ecu-kursen for den pågældende
 valuta som anført i bilag II:

- tabel A, hvis sidstnævnte kurs er højere end den
 forudfastsatte kurs
- tabel B, hvis sidstnævnte kurs er lavere end den forud-
 fastsatte kurs.

Artikel 3

Forordning (EØF) nr. 853/93 ophæves.

Artikel 4

Denne forordning træder i kraft den 21. april 1993.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlems-
 stat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. april 1993.

På Kommissionens vegne

René STEICHEN

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 387 af 31. 12. 1992, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 89 af 9. 4. 1993, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 387 af 31. 12. 1992, s. 17.

*BILAG I***Landbrugsomregningskurser**

1 ecu =	48,5563	belgiske og luxembourgske francs
	8,97989	danske kroner
	2,35418	tyske mark
	314,412	græske drakmer
	166,261	spanske pesetas
	7,89563	franske francs
	0,957268	irske pund
	2 287,88	italienske lire
	2,65256	nederlandske gylden
	214,525	portugisiske escudos
	0,970726	pund sterling

*BILAG II***Forudfastsatte og justerede landbrugsomregningskurser**

Tabel A			Tabel B		
1 ecu =	46,6888	belgiske og luxembourgske francs	1 ecu =	50,5795	belgiske og luxembourgske francs
	8,63451	danske kroner		9,35405	danske kroner
	2,26363	tyske mark		2,45227	tyske mark
	302,319	græske drakmer		327,513	græske drakmer
	159,866	spanske pesetas		173,189	spanske pesetas
	7,59195	franske francs		8,22461	franske francs
	0,920450	irske pund		0,997154	irske pund
	2 199,88	italienske lire		2 383,21	italienske lire
	2,55054	nederlandske gylden		2,76308	nederlandske gylden
	206,274	portugisiske escudos		223,464	portugisiske escudos
	0,933390	pund sterling		1,01117	pund sterling

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS DIREKTIV 93/13/EØF

af 5. april 1993

om urimelige kontraktvilkår i forbrugerftaler

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det
Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 100 A,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

i samarbejde med Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og
Sociale Udvalg ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Det er nødvendigt at vedtage foranstaltninger med
henblik på gradvis oprettelse af det indre marked i løbet
af perioden indtil den 31. december 1992; det indre
marked indebærer et område uden indre grænser med fri
bevægelighed for varer, personer, tjenesteydelser og kapi-
tal;

medlemsstaternes love om vilkårene i aftaler mellem
sælgere af varer eller leverandører af tjenesteydelser på
den ene side og forbrugere på den anden side er meget
forskellige, hvilket bevirker, at de nationale markeder for
varer og tjenesteydelser frembyder forskelle for forbru-
gerne, og at der kan opstå fordrejning af konkurrencevil-
kårene blandt sælgere og leverandørerne af tjenesteydel-
ser, navnlig når de sælger og leverer i andre medlemssta-
ter;

navnlig medlemsstaterne lovgivning om urimelige
kontraktvilkår i forbrugerftaler afviger stærkt fra hinan-
den;

det påhviler medlemsstaterne at sørge for, at der ikke fast-
sættes urimelige kontraktvilkår i forbrugerftaler;

forbrugerne kender normalt ikke de andre medlemsstaters
lovgivning om aftaler om salg af varer eller levering af
tjenesteydelser; dette manglende kendskab kan afholde
dem fra at erhverve varer eller tjenesteydelser direkte i en
anden medlemsstat;

for at lette etableringen af det indre marked og beskytte
borgerne i deres egenskab af forbrugere ved erhvervelse af
varer og tjenesteydelser gennem aftaler, der er omfattet af
andre medlemsstaters love, er det vigtigt at fjerne urime-
lige kontraktvilkår fra disse aftaler;

dette vil lette arbejdet for sælgere af varer og leverandører
af tjenesteydelser, både i deres hjemland og på hele det
indre marked; konkurrencen bliver dermed stimuleret,
hvilket vil give EF-borgerne større valgmuligheder som
forbrugere;

det blev i Fællesskabets to programmer for en politik
vedrørende forbrugerbeskyttelse og -oplysning ⁽⁴⁾ under-
streget, at det er vigtigt at beskytte forbrugerne mod
urimelige kontraktvilkår; denne beskyttelse skal sikres
ved love og andre forskrifter, der enten skal harmoniseres
på fællesskabsplan eller vedtages direkte på dette plan;

⁽¹⁾ EFT nr. C 73 af 24. 3. 1992, s. 7.

⁽²⁾ EFT nr. C 326 af 16. 12. 1991, s. 108, og

EFT nr. C 21 af 25. 1. 1993.

⁽³⁾ EFT nr. C 159 af 17. 6. 1991, s. 34.

⁽⁴⁾ EFT nr. C 92 af 25. 4. 1975, s. 1, og
EFT nr. C 133 af 3. 6. 1981, s. 1.

i overensstemmelse med princippet under afsnittet om »beskyttelse af forbrugernes økonomiske interesser« i de to programmer skal forbrugere, der erhverver varer eller tjenesteydelser, beskyttes mod misbrug af sælgers stærkere stilling herunder især mod standardkontrakter og udelukkelse af væsentlige rettigheder i kontrakterne;

forbrugeren kan sikres en bedre beskyttelse gennem vedtagelse af ensartede bestemmelser vedrørende urimelige vilkår; disse bestemmelser skal finde anvendelse på alle aftaler, som indgås mellem erhvervsdrivende og forbrugere; dette direktiv finder derfor ikke anvendelse på bl.a. arbejdskontrakter, aftaler vedrørende arveret og familieret samt aftaler om oprettelse af selskaber og om disses vedtægter;

forbrugeren skal nyde samme beskyttelse ved en mundtlig aftale som ved en skriftlig, og i sidstnævnte tilfælde uafhængigt af, om vilkårene er indeholdt i et eller flere dokumenter;

de nationale lovgivninger giver imidlertid på nuværende tidspunkt kun mulighed for en delvis harmonisering; kun kontraktvilkår, der ikke er blevet individuelt forhandlet, er omfattet af dette direktiv; det er vigtigt at give medlemsstaterne mulighed for under overholdelse af Traktaten at sikre forbrugeren et højere beskyttelsesniveau ved at fastsætte strengere nationale bestemmelser end bestemmelserne i dette direktiv;

det antages, at de love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne, som direkte eller indirekte fastsætter vilkårene for forbrugerftaler, ikke indeholder urimelige kontraktvilkår; det forekommer derfor ikke nødvendigt at lade kontraktvilkår, der afspejler love eller bindende administrative bestemmelser samt bestemmelser i internationale konventioner, som medlemsstaterne eller Fællesskabet er part i, være underlagt bestemmelserne i dette direktiv; udtrykket »love og bindende administrative bestemmelser« omfatter ligeledes de regler, som ifølge lovgivningen gælder mellem de kontraherende parter, når der ikke er aftalt anden ordning;

medlemsstaterne bør dog sørge for, at der ikke forekommer urimelige kontraktvilkår deri, især fordi dette direktiv ligeledes omfatter erhvervsvirksomhed af offentlig karakter;

det er nødvendigt at fastsætte generelle kriterier til vurdering af, om kontraktvilkår er urimelige;

vurderingen efter faste generelle kriterier af, om vilkår er urimelige, navnlig i forbindelse med erhvervsvirksomhed af offentlig karakter i form af levering af kollektive tjenesteydelser baseret på solidaritet mellem brugerne, skal

suppleres med en samlet vurdering af de forskellige berørte interesser; heri ligger hensynet til, at der er handlet i god tro; ved vurderingen af begrebet god tro skal der især tages hensyn til styrkeforholdet i parternes forhandlingspositioner, til, om forbrugeren på den ene eller den anden måde er blevet tilskyndet til at give sin tilslutning til kontraktvilkåret, og til, om varerne eller tjenesteydelserne er solgt eller leveret på forbrugers særlige bestilling; den erhvervsdrivende kan opfylde kravet om god tro ved at handle loyalt og rimeligt med den anden part, hvis legitime interesser han skal tage hensyn til;

listen over kontraktvilkår i bilaget kan kun betragtes som vejledende, og, da der i øvrigt er tale om et minimumsdirektiv, kan medlemsstaterne gennem deres lovgivning foretage tilføjelser eller udforme mere restriktive bestemmelser, navnlig hvad angår kontraktvilkårenes rækkevidde;

varernes eller tjenesteydelsens karakter bør have indflydelse på vurderingen af, om kontraktvilkårene er urimelige;

ved anvendelsen af dette direktiv bør vurderingen af, om et vilkår er urimeligt, ikke omfatte vilkår, der omhandler aftalens hovedgenstand eller forholdet mellem leverancens eller ydelsens kvalitet og pris; der kan imidlertid tages hensyn til aftalens hovedgenstand og forholdet mellem kvalitet og pris ved vurderingen af, om andre kontraktvilkår er urimelige, bl.a. i forbindelse med forsikringsaftaler indgår de bestemmelser, hvori den forsikrede risiko og forsikrernes forpligtelse er defineret eller klart afgrænset, således ikke i en sådan vurdering, når der tages hensyn til disse afgrænsninger ved beregningen af den præmie, som forbrugeren betaler;

kontrakterne skal være formuleret på en klar og forståelig måde, og forbrugeren skal have en reel mulighed for at gøre sig bekendt med alle vilkårene, og i tvivlstilfælde gælder den fortolkning, der er mest fordelagtig for forbrugeren;

medlemsstaterne skal træffe de nødvendige foranstaltninger til at hindre, at der fastsættes urimelige kontraktvilkår i aftaler, der indgås mellem en forbruger og en erhvervsdrivende, og til at sikre, at de, hvis de alligevel findes, ikke binder forbrugeren, og at aftalen fortsat er bindende for parterne på samme vilkår, hvis den kan videreføres uden de urimelige vilkår;

i visse tilfælde er der risiko for, at forbrugeren berøves den beskyttelse, der gives i medfør af dette direktiv, ved at kontrakten undergives et tredjelandets ret; der bør derfor i dette direktiv fastsættes regler, der tager sigte på at hindre denne risiko;

personer eller organisationer, der i henhold til en medlemsstats lovgivning anses for at have en legitim interesse i forbrugerbeskyttelse, skal have mulighed for at indbringe sager vedrørende kontraktvilkår, der er udarbejdet med henblik på en generel anvendelse i forbrugeraftaler, især urimelige kontraktvilkår, enten for en retsmyndighed eller et administrativt organ, der er kompetent til at træffe afgørelse om klager eller indlede retsprocedurer; denne mulighed indebærer dog ikke en forudgående kontrol af de generelle betingelser inden for en given økonomisk sektor;

medlemsstaternes retsmyndigheder og administrative organer skal råde over tilstrækkelige og effektive midler til at bringe anvendelsen af urimelige vilkår i forbrugeraftaler til ophør —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

1. Formålet med dette direktiv er indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om urimelige kontraktvilkår i aftaler, der indgås mellem erhvervsdrivende og forbrugere.

2. Kontraktvilkår, som afspejler love eller bindende administrative bestemmelser samt bestemmelser eller principper i internationale konventioner, som medlemsstaterne eller Fællesskabet er part i, bl.a. på transportområdet, er ikke underlagt dette direktivs bestemmelser.

Artikel 2

I dette direktiv forstås ved

- a) »urimelige vilkår«: kontraktvilkår som defineret i artikel 3
- b) »forbruger«: en fysisk person, der i forbindelse med de af dette direktiv omfattede aftaler ikke handler som led i sit erhverv
- c) »erhvervsdrivende«: en fysisk eller juridisk person, der i forbindelse med de af dette direktiv omfattede aftaler handler som led i sit erhverv, hvad enten det er offentligt eller privat.

Artikel 3

1. Et kontraktvilkår, der ikke har været genstand for individuel forhandling, anses for urimeligt, hvis det til trods for kravene om god tro bevirker en betydelig skævhed i parternes rettigheder og forpligtelser ifølge aftalen til skade for forbrugeren.

2. Et kontraktvilkår anses altid for ikke at have været genstand for individuel forhandling, når det er udarbejdet på forhånd, og forbrugeren derved ikke har haft nogen

indflydelse på indholdet, navnlig i forbindelse med en standardkontrakt.

Den omstændighed, at visse elementer i et kontraktvilkår eller et enkelt kontraktvilkår har været genstand for individuel forhandling, udelukker ikke anvendelse af denne artikel på resten af en aftale, hvis en samlet vurdering fører til den konklusion, at der alligevel er tale om en standardkontrakt.

Hvis en erhvervsdrivende hævder, at et standardiseret kontraktvilkår har været genstand for individuel forhandling, har han bevisbyrden.

3. Bilaget indeholder en vejledende og ikke-udtømmende liste over de kontraktvilkår, der kan betegnes som urimelige.

Artikel 4

1. Det vurderes, om et kontraktvilkår er urimeligt, under hensyn til hvilken type varer eller tjenesteydelser aftalen omfatter, og ved på tidspunktet for aftalens indgåelse at tage hensyn til alle omstændighederne i forbindelse med dens indgåelse samt til alle andre vilkår i aftalen eller i en anden aftale, som hænger sammen med denne, jf. dog artikel 7.

2. Vurderingen af, om kontraktvilkårene er urimelige, omfatter hverken definitionen af aftalens hovedgenstand eller overensstemmelsen mellem pris og varer eller mellem tjenesteydelser og betalingen herfor, for så vidt disse vilkår er affattet klart og forståeligt.

Artikel 5

I de aftaler, hvor alle eller nogle af de vilkår, der tilbydes forbrugeren, er i skriftlig form, skal disse vilkår altid være udarbejdet på en klar og forståelig måde. Hvis der opstår tvivl om et kontraktvilkårs betydning, gælder den fortolkningsregel, som er mest gunstig for forbrugeren. Denne fortolkningsregel gælder ikke i forbindelse med de procedurer, der er fastsat i artikel 7, stk. 2.

Artikel 6

1. Medlemsstaterne fastsætter, at urimelige kontraktvilkår i en aftale, som en erhvervsdrivende har indgået med en forbruger, i henhold til deres nationale lovgivning ikke binder forbrugeren, og at aftalen forbliver bindende for parterne på i øvrigt samme vilkår, hvis den kan oprettholdes uden de urimelige kontraktvilkår.

2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at forbrugeren ikke berøves den beskyttelse, som dette direktiv giver, såfremt et tredjelandets lovgivning vælges som gældende lov for aftalen, når denne aftale har nær tilknytning til EF-medlemsstaternes område.

Artikel 7

1. Medlemsstaterne sikrer, at der i forbrugernes og konkurrenternes interesse findes egnede og effektive midler til at bringe anvendelsen af urimelige kontraktvilkår i aftaler, der indgås mellem forbrugere og en erhvervsdrivende, til ophør.

2. De i stk. 1 nævnte midler skal omfatte bestemmelser, i henhold til hvilke personer eller organisationer, der ifølge national lov har en legitim interesse i at beskytte forbrugerne, efter national ret kan indbringe en sag for retsmyndighederne eller de kompetente administrative myndigheder, for at disse kan afgøre, om kontraktvilkår, der er udarbejdet med henblik på generel anvendelse, er af urimelig karakter, og anvende egnede og effektive midler til at bringe anvendelsen af sådanne kontraktvilkår til ophør.

3. Sager som omhandlet i stk. 2 kan under overholdelse af den nationale lovgivning indbringes mod hver enkelt erhvervsdrivende eller samlet mod flere erhvervsdrivende inden for samme erhvervssektor eller sammenslutninger heraf, der anvender eller opfordrer til anvendelse af de samme generelle kontraktvilkår eller lignende vilkår.

Artikel 8

Medlemsstaterne kan inden for det område, der omfattes af dette direktiv, vedtage eller bevare strengere bestemmelser, der er forenelige med Traktaten, for at sikre en mere omfattende beskyttelse af forbrugerne.

Artikel 9

Senest fem år efter den i artikel 10, stk. 1, nævnte dato forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om dette direktivs anvendelse.

Artikel 10

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 31. december 1994. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse bestemmelser finder anvendelse på alle aftaler, der indgås efter den 31. december 1994.

2. Når medlemsstaterne vedtager disse love og bestemmelser, skal de indeholde en henvisning til dette direktiv, eller de skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

3. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 11

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Luxembourg, den 5. april 1993.

På Rådets vegne

N. HELVEG PETERSEN

Formand

BILAG

KONTRAKTVILKÅR SOM OMHANDLET I ARTIKEL 3, STK. 3

1. Kontraktvilkår, hvis formål eller virkning er følgende :

- a) at udelukke eller begrænse den erhvervsdrivendes lovbestemte ansvar i tilfælde af, at forbrugeren dør eller beskadiges legemligt som følge af en handling eller en udeladelse fra den erhvervsdrivendes side
- b) at udelukke eller på uhensigtsmæssig vis at begrænse forbrugernes lovbestemte rettigheder over for den erhvervsdrivende eller en anden part i tilfælde af, at den erhvervsdrivende ikke har opfyldt forpligtelserne efter aftalen, eller kun har opfyldt dem delvis eller mangelfuldt, herunder muligheden for at udligne en gæld til den erhvervsdrivende med et tilgodehavende hos denne
- c) at skabe en bindende forpligtelse for forbrugeren, mens den erhvervsdrivendes ydelser er underlagt en betingelse, hvis opfyldelse alene afhænger af hans vilje
- d) at tillade den erhvervsdrivende at beholde et af forbrugeren indbetalt beløb, når denne ikke ønsker at indgå eller gennemføre aftale, uden at forbrugeren har ret til en godtgørelse af tilsvarende størrelse fra den erhvervsdrivende, hvis det er den erhvervsdrivende selv, der opgiver aftalen
- e) at pålægge en forbruger, som ikke opfylder sine forpligtelser, en uforholdsmæssigt stor godtgørelse
- f) at tillade den erhvervsdrivende at opsige aftalen efter forgodtbefindende, medmindre der gives forbrugeren samme mulighed, som at tillade den erhvervsdrivende at beholde et af forbrugeren indbetalt beløb for tjenesteydelser, som den erhvervsdrivende endnu ikke har leveret, hvis det er den erhvervsdrivende selv, der opsiger aftalen
- g) at tillade den erhvervsdrivende uden rimeligt varsel at bringe en aftale indgået på bestemt tid til ophør, medmindre der, er alvorlige grunde hertil
- h) automatisk at forlænge en aftale med begrænset varighed, hvis forbrugeren ikke har givet udtryk for ønske om det modsatte, når den dato, der er fastsat som sidste frist for forbrugeren til at give udtryk for sit ønske om, at aftalen ikke skal forlænges, ligger urimeligt langt fra datoen for aftalens udløb
- i) bindende for forbrugeren at fastslå, at denne har accepteret vilkår, som han rent faktisk ikke har haft mulighed for at stifte bekendtskab med inden aftalens indgåelse
- j) at tillade den erhvervsdrivende ensidigt at ændre kontraktvilkårene uden gyldig og i aftalen anført grund
- k) at tillade den erhvervsdrivende ensidigt uden gyldig grund at ændre egenskaberne ved det produkt eller den tjenesteydelse, der skal leveres
- l) at bestemme, at vareprisen skal afgøres på leveringstidspunktet, eller at tillade sælgeren af en vare eller leverandøren af tjenesteydelser at sætte prisen op, uden at forbrugeren i begge tilfælde har en tilsvarende ret til at annullere kontrakten, hvis den endelige pris er for høj i forhold til den pris, der blev aftalt ved kontraktens indgåelse
- m) at give den erhvervsdrivende ret til at afgøre, om den leverede vare eller tjenesteydelse opfylder kontraktvilkårene, eller at give denne en ensidig ret til at fortolke det enkelte kontraktvilkår
- n) at begrænse den erhvervsdrivendes pligt til at respektere de forpligtelser, som dennes befuldmægtigede har indgået, eller at gøre den erhvervsdrivendes forpligtelser betinget af, at en særlig formalitet overholdes
- o) at pålægge forbrugeren pligt til at opfylde sine forpligtelser, selv om den erhvervsdrivende ikke opfylder sine
- p) at give den erhvervsdrivende mulighed for uden forbrugernes samtykke at overdrage aftalen, når dette kan føre til en forringelse af forbrugernes garanti
- q) at ophæve eller indskrænke forbrugernes adgang til at rejse søgsmål eller benytte andre retsmidler, navnlig ved at pålægge forbrugeren et krav om udelukkende at lade evt. tvister afgøre ved voldgift, der ikke er omfattet af retlige bestemmelser, ved uretmæssigt at begrænse de bevismuligheder, som forbrugeren har til rådighed, eller ved at pålægge denne en bevisbyrde, der ifølge gældende ret ligger hos en anden aftalepart.

2. Rækkevidden af litra g), j) og l)

- a) Litra g) forhindrer ikke, at en leverandør af finansielle tjenesteydelser ensidigt og, hvis der foreligger gyldig grund, uden varsel kan bringe en aftale, der er indgået på ubestemt tid, til ophør, forudsat at den erhvervsdrivende forpligtes til omgående at give den anden eller de andre aftaleparter meddelelse herom.

b) Litra j) forhindrer ikke, at en leverandør af finansielle tjenesteydelser kan forbeholde sig ret til, hvis der foreligger gyldig grund, uden varsel at ændre den rentesats, som forbrugeren skal betale, eller beløbet for andre udgifter i forbindelse med finansielle tjenesteydelser, forudsat at den erhvervsdrivende forpligtes til snarest muligt at give den anden eller de andre aftaleparter meddelelse herom, og at den anden eller de andre aftaleparter omgående kan opsige aftalen.

Litra j) forhindrer heller ikke, at en erhvervsdrivende kan forbeholde sig ret til ensidigt at ændre vilkårene i en aftale, der er indgået på ubestemt tid, forudsat at han forpligtes til at underrette forbrugeren med et rimeligt varsel, og at denne kan opsige aftalen.

c) Litra g), j) og l) gælder ikke for:

— forretninger i forbindelse med værdipapirer, finansielle instrumenter og andre varer eller tjenesteydelser, hvis pris er bundet til svingninger i en kurs, et børsindeks eller en finansmarkedsrente, som den erhvervsdrivende ikke har indflydelse på

— aftaler om køb eller salg af fremmed valuta, rejsechecks eller internationale postanvisninger, der lyder på en fremmed valuta.

d) Litra l) er ikke til hinder for lovformelige prisreguleringsklausuler, såfremt retningslinjerne for pris-svingningerne er udførligt beskrevet i kontrakten.

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 26. marts 1993

om godkendelse af det spanske program for landbrugsindkomststøtte til landbrugere i Extremadura (områderne Don Benito, Puebla de Alcocer, Castuera, Trujillo og Logrosán)

(93/221/EØF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 768/89 af 21. marts 1989 om indførelse af en ordning med overgangsstøtte til landbrugsindkomster⁽¹⁾, særlig artikel 7, stk. 3,

under henvisning til Kommissionens forordning (EØF) nr. 3813/89 af 19. december 1989 om gennemførelsesbestemmelser for ordningen med overgangsstøtte til landbrugsindkomster⁽²⁾, ændret ved forordning (EØF) nr. 1110/91⁽³⁾, særlig artikel 10, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

De spanske myndigheder meddelte den 4. marts 1993 Kommissionen, at de agter at indføre et program for landbrugsindkomststøtte til landbrugere i Extremadura (områderne Don Benito, Puebla de Alcocer, Castuera, Trujillo og Logrosán);

de i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med forordning (EØF) nr. 768/89 og gennemførelsesbestemmelserne hertil, og navnlig med de mål, der er fastsat i artikel 1, stk. 2, andet afsnit, i nævnte forordning;

Forvaltningskomitéen for Støtte til Landbrugsindkomster blev hørt den 22. marts 1993 om foranstaltningerne i nærværende beslutning;

EUGFL-komitéen blev hørt den 23. marts 1993 om de årlige maksimumsbeløb, der kan afholdes over Fællesskabets budget som følge af programmets godkendelse —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Det program for landbrugsindkomststøtte til landbrugere i Extremadura (områderne Don Benito, Puebla de Alcocer, Castuera, Trujillo og Logrosán), som de spanske myndigheder underrettede Kommissionen om den 4. marts 1993, godkendes.

Artikel 2

Følgende maksimumsbeløb kan årligt afholdes over Fællesskabets budget som følge af nærværende beslutning:

(ECU)

1993	4 260 000
1994	3 621 000
1995	2 982 000
1996	2 343 000
1997	1 704 000

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. marts 1993.

På Kommissionens vegne

René STEICHEN

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 84 af 29. 3. 1989, s. 8.

⁽²⁾ EFT nr. L 371 af 20. 12. 1989, s. 17.

⁽³⁾ EFT nr. L 110 af 1. 5. 1991, s. 72.

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 26. marts 1993

om godkendelse af det spanske program for landbrugsindkomststøtte til landbrugere i Castilla-La Mancha

(93/222/EØF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det
Europæiske Økonomiske Fællesskab,under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 768/89
af 21. marts 1989 om indførelse af en ordning med over-
gangsstøtte til landbrugsindkomster⁽¹⁾, særlig artikel 7,
stk. 3,under henvisning til Kommissionens forordning (EØF)
nr. 3813/89 af 19. december 1989 om gennemførelsesbe-
stemmelser for ordningen med overgangsstøtte til land-
brugsindkomster⁽²⁾, ændret ved forordning (EØF)
nr. 1110/91⁽³⁾, særlig artikel 10, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

De spanske myndigheder meddelte den 17. februar 1993
Kommissionen, at de agter at indføre et program for land-
brugsindkomststøtte til landbrugere i Castilla-La Mancha;
Kommissionen modtog yderligere oplysninger om
programmet fra de spanske myndigheder den 5. marts
1993;de i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i over-
ensstemmelse med forordning (EØF) nr. 768/89 og
gennemførelsesbestemmelserne hertil, og navnlig med de
mål, der er fastsat i artikel 1, stk. 2, andet afsnit, i nævnte
forordning;Forvaltningskomitéen for Støtte til Landbrugsindkomster
blev hørt den 22. marts 1993 om foranstaltningerne i
nærværende beslutning;EUGFL-komitéen blev hørt den 23. marts 1993 om de
årlige maksimumsbeløb, der kan afholdes over Fællesska-
bets budget som følge af programmets godkendelse —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

*Artikel 1*Det program for landbrugsindkomststøtte til landbrugere
i Castilla-La Mancha, som de spanske myndigheder
underrettede Kommissionen om den 17. februar 1993,
godkendes.*Artikel 2*Følgende maksimumsbeløb kan årligt afholdes over
Fællesskabets budget som følge af nærværende beslut-
ning:

(ECU)

1993	1 328 000
1994	1 129 000
1995	929 000

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. marts 1993.

På Kommissionens vegne

René STEICHEN

Medlem af Kommissionen⁽¹⁾ EFT nr. L 84 af 29. 3. 1989, s. 8.⁽²⁾ EFT nr. L 371 af 20. 12. 1989, s. 17.⁽³⁾ EFT nr. L 110 af 1. 5. 1991, s. 72.

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 26. marts 1993

om godkendelse af det spanske program for landbrugsindkomststøtte til landbrugere i Andalusia

(93/223/EØF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 768/89 af 21. marts 1989 om indførelse af en ordning med overgangsstøtte til landbrugsindkomster⁽¹⁾, særlig artikel 7, stk. 3,

under henvisning til Kommissionens forordning (EØF) nr. 3813/89 af 19. december 1989 om gennemførelsesbestemmelser for ordningen med overgangsstøtte til landbrugsindkomster⁽²⁾, ændret ved forordning (EØF) nr. 1110/91⁽³⁾, særlig artikel 10, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

De spanske myndigheder meddelte den 9. marts 1993 Kommissionen, at de agter at indføre et program for landbrugsindkomststøtte til landbrugere i Andalusia;

de i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med forordning (EØF) nr. 768/89 og gennemførelsesbestemmelserne hertil, og navnlig med de mål, der er fastsat i artikel 1, stk. 2, andet afsnit, i nævnte forordning;

Forvaltningskomitéen for Støtte til Landbrugsindkomster blev hørt den 22. marts 1993 om foranstaltningerne i nærværende beslutning;

EUGFL-komitéen blev hørt den 23. marts 1993 om de årlige maksimumsbeløb, der kan afholdes over Fællesskabets budget som følge af programmets godkendelse —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Det program for landbrugsindkomststøtte til landbrugere i Andalusia, som de spanske myndigheder underrettede Kommissionen om den 9. marts 1993, godkendes.

Artikel 2

Følgende maksimumsbeløb kan årligt afholdes over Fællesskabets budget som følge af nærværende beslutning:

	(ecu)
1993	6 023 000
1994	5 119 000
1995	4 215 000
1996	3 212 000
1997	2 409 000

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. marts 1993.

På Kommissionens vegne

René STEICHEN

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 84 af 29. 3. 1989, s. 8.

⁽²⁾ EFT nr. L 371 af 20. 12. 1989, s. 17.

⁽³⁾ EFT nr. L 110 af 1. 5. 1991, s. 72.

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 29. marts 1993

om et supplement til fællesskabsstøtterammen for EF's strukturinterventioner i Tyskland (bortset fra de fem nye delstater) til forbedring af vilkårene for forarbejdning og afsætning af landbrugs- og skovbrugsprodukter

(Kun den tyske udgave er autentisk)

(93/224/EØF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 866/90 af 29. marts 1990 om forbedring af vilkårene for forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3577/90⁽²⁾, særlig artikel 7, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved beslutning 92/78/EØF⁽³⁾ godkendte Kommissionen fællesskabsstøtterammen for EF's strukturinterventioner i Tyskland (bortset fra de fem nye delstater) til forbedring af vilkårene for forarbejdning og afsætning af landbrugs- og skovbrugsprodukter;

den tyske regering forelagde den 6. marts 1992 og den 8. april 1992 Kommissionen to sektorplaner for modernisering af vilkårene for landbrugs- og skovbrugsprodukters forarbejdning og afsætning som omhandlet i artikel 2 i forordning (EØF) nr. 866/90;

de af medlemsstaten indgivne planer omfatter en beskrivelse af de udvalgte hovedfelter og en angivelse af, hvorledes tilskuddet fra Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Udviklingssektionen, vil blive brugt;

det tilsynsudvalg, der er nedsat med henblik på gennemførelsen af forordning (EØF) nr. 866/90 og nr. 867/90, traf den 15. juli 1992 og den 28. oktober 1992 beslutning om ændringer i den i fællesskabsstøtterammen fastsatte finansieringsplan;

tilsynsudvalgets beslutninger samt integreringen af overførte og supplerende budgetbevillinger i fællesskabsstøtterammen kræver en revision af det fastsatte rammebeløb for den støtte, der ydes via EF's budget;

dette supplement til fællesskabsstøtterammen er blevet udarbejdet i samråd med medlemsstaten inden for rammerne af partnerskabet, jf. artikel 4 i Rådets forordning (EØF) nr. 2052/88 af 24. juni 1988 om strukturfondenes opgaver og effektivitet samt om samordningen af

deres interventioner indbyrdes, såvel som med interventionerne fra Den Europæiske Investeringsbank og de øvrige eksisterende finansielle instrumenter⁽⁴⁾;

samtlige foranstaltninger, der er fastsat i supplement, stemmer overens med Kommissionens beslutning 90/342/EØF af 7. juni 1990 om fastlæggelse af udvælgelses-kriterier for investeringer vedrørende forbedring af vilkårene for forarbejdning og afsætning af landbrugs- og skovbrugsprodukter⁽⁵⁾;

Kommissionen er rede til at undersøge, i hvilket omfang de øvrige EF-låneinstrumenter kan bidrage til finansieringen af denne fællesskabsstøtteramme efter de særlige bestemmelser, der gælder for deres virksomhed;

i medfør af artikel 10, stk. 2, i Rådets forordning (EØF) nr. 4253/88 af 19. december 1988 om gennemførelsesbestemmelser til forordning (EØF) nr. 2052/88 for så vidt angår samordningen af de forskellige strukturfondes interventioner indbyrdes såvel som med interventionerne fra Den Europæiske Investeringsbank og de øvrige eksisterende finansielle instrumenter⁽⁶⁾ udgør Kommissionens beslutning om fællesskabsstøtterammen en hensigtserklæring, der sendes til medlemsstaten;

i medfør af artikel 20, stk. 1 og 2, i forordning (EØF) nr. 4253/88 indgås budgetforpligtelser i forbindelse med strukturfondenes bidrag til finansieringen af interventioner, der er omfattet af fællesskabsstøtterammerne, på grundlag af Kommissionens beslutning om godkendelse af de pågældende aktioner;

de i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Komitéen for Landbrugsstrukturen og Udvikling af Landdistrikterne —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Supplementet til fællesskabsstøtterammen for EF's strukturinterventioner til forbedring af vilkårene for forarbejdning og afsætning af landbrugs- og skovbrugsprodukter i Tyskland (bortset fra de fem nye delstater), som er gyldig fra 1. januar 1991 til 31. december 1993, godkendes.

⁽¹⁾ EFT nr. L 91 af 6. 4. 1990, s. 1.⁽²⁾ EFT nr. L 353 af 17. 12. 1990, s. 23.⁽³⁾ EFT nr. L 31 af 7. 2. 1992, s. 38.⁽⁴⁾ EFT nr. L 185 af 15. 7. 1988, s. 9.⁽⁵⁾ EFT nr. L 163 af 29. 6. 1990, s. 71.⁽⁶⁾ EFT nr. L 374 af 31. 12. 1988, s. 1.

Kommissionen har til hensigt at bidrage til gennemførelsen af denne fællesskabsstøtteramme efter de detaljerede bestemmelser, den indeholder, og i overensstemmelse med reglerne og retningslinjerne for strukturfondene og de øvrige eksisterende finansielle instrumenter.

Artikel 2

Dette supplement til fællesskabsstøtterammen omfatter følgende hovedelementer:

a) en angivelse af de prioriterede felter, der er udvalgt med henblik på den fælles indsats i nedenstående sektorer:

1. skovbrug
2. kød
3. mælk og mejeriprodukter
4. korn
5. vin og alkoholholdige drikkevarer
6. frugt og grønsager (inklusive frugtsaft)
7. blomster og planter
8. frø
9. kartofler

b) en vejledende finansieringsplan udtrykt i 1993-priser med angivelse af de samlede omkostninger i forbindelse med de prioriterede felter, der er udvalgt med henblik på Fællesskabets og den berørte medlemsstats fælles indsats, dvs. i alt 460 717 555 ECU for hele perioden, samt med angivelse af det anslåede rammebeløb for den støtte, der ydes via EF's budget til foranstaltningerne inden for de enkelte sektorer:

(i ECU)

1. skovbrug	633 128
2. kød	14 782 702
3. mælk og mejeriprodukter	10 079 462
4. korn	2 314 677
5. vin og alkoholholdige drikkevarer	1 319 761
6. frugt og grønsager (inklusive frugtsaft)	18 159 355
7. blomster og planter	3 185 833
8. frø	606 093
9. kartofler	10 695 567
I alt	61 776 578

En del af det deraf følgende nationale finansieringsbehov, som er på 65 466 035 ECU for den offentlige sektor og på 333 475 141 ECU for den private sektor, kan dækkes ved hjælp af fællesskabsplån fra Den Europæiske Investeringsbank og fra andre låneinstrumenter.

Artikel 3

Denne hensigtserklæring er rettet til Forbundsrepublikken Tyskland.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. marts 1993.

På Kommissionens vegne

René STEICHEN

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 29. marts 1993

om ændring af Rådets syvende beslutning 85/356/EØF om ligestilling af frø produceret i tredjelande

(93/225/EØF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det
Europæiske Økonomiske Fællesskab,under henvisning til Rådets syvende beslutning 85/356/
EØF af 27. juni 1985 om ligestilling af frø produceret i
tredjelande ⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens beslut-
ning 92/519/EØF ⁽²⁾, særlig artikel 4, og

ud fra følgende betragtninger :

Ved beslutning 85/356/EØF bestemte Rådet, at frø af
visse arter produceret i Tyrkiet ligestilles med tilsvarende
frø produceret i Fællesskabet ;en undersøgelse af reglerne i Tyrkiet og deres anvendelse
har vist, at de betingelser, der for majs og solsikke gælder
for frø, der er høstet og kontrolleret der, frembyder de
samme garantier med hensyn til frøets egenskaber,
nemlig identitet, undersøgelse, mærkning og kontrol, som
de betingelser, der gælder for sådant frø, der er høstet og
kontrolleret inden for Fællesskabet ;den nuværende ligestilling for Tyrkiet bør derfor udvides i
overensstemmelse hermed ;de i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i over-
ensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for
Frø og Plantemateriale henhørende under Landbrug,
Havebrug og Skovbrug —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING :

*Artikel 1*I kolonne 3, 4 og 5 i den afdeling af skemaet i del 1,
punkt 2, i bilaget til beslutning 85/356/EØF, der vedrører
Tyrkiet, indsættes følgende led efter leddet »Beta vulga-
rist« :

3	4	5
— 66/402 <i>Zea mays</i>	— Certified seed/ Semences certifiées	CZ/1
— 69/208 <i>Helianthus annuus</i>	— Certified seed/ Semences certifiées	CZ/1*

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. marts 1993.

På Kommissionens vegne

René STEICHEN

Medlem af Kommissionen⁽¹⁾ EFT nr. L 195 af 26. 7. 1985, s. 20.⁽²⁾ EFT nr. L 325 af 11. 11. 1992, s. 24.